

USTAWA

z dnia 28 września 1991 r.

o kontroli skarbowej

(tekst jednolity)

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Celem kontroli skarbowej jest ochrona interesów i praw majątkowych Skarbu Państwa oraz zapewnienie skuteczności wykonywania zobowiązań podatkowych i innych należności stanowiących dochód budżetu państwa lub państwowych funduszy celowych.

2. Celem kontroli skarbowej jest również badanie zgodności z prawem gospodarowania mieniem innych państwowych osób prawnych oraz zapobieganie i ujawnianie przestępstw określonych w art. 228-231 Kodeksu karnego popełnianych przez osoby zatrudnione lub pełniące służbę w jednostkach organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

Art. 2. 1. Do zakresu kontroli skarbowej należy:

- 1) kontrola rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowości obliczania i wpłacania podatków stanowiących dochód budżetu państwa, a także innych należności pieniężnych budżetu państwa lub państwowych funduszy celowych;
- 2) ujawnianie i kontrola niezgłoszonej do opodatkowania działalności gospodarczej;
- 3) kontrola źródeł pochodzenia majątku oraz przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych;
- 4) kontrola celowości i zgodności z prawem gospodarowania środkami publicznymi oraz środkami pochodzącymi z Unii Europejskiej i międzynarodowych instytucji finansowych, z wyłączeniem kontroli celowości wykorzystania środków zaliczanych do dochodów własnych i subwencji ogólnej jednostki samorządu terytorialnego;
- 5) kontrola wywiązywania się z warunków finansowania pomocy ze środków, o których mowa w pkt 4;
- 6) kontrola prawidłowości przekazywania środków własnych do budżetu Unii Europejskiej;
- 7) audyt gospodarowania środkami pochodzącymi z budżetu Unii Europejskiej oraz niepodlegającymi zwrotowi środkami z innych źródeł zagranicznych, w tym certyfikacja i wydawanie deklaracji zamknięcia, zwany dalej "audytem";
- 8) badanie celowości w czasie podejmowania decyzji i zgodności z prawem wykorzystania i rozporządzania mieniem państwowym, a w szczególności ujawnianie niedoborów, a także innych szkód w tym mieniu;
- 9) badanie wykorzystania mienia otrzymanego od Skarbu Państwa w celu realizacji zadań publicznych oraz prawidłowości prywatyzacji mienia Skarbu Państwa;
- 10) kontrola rzetelności wypełniania zobowiązań wynikających z udzielonych przez Skarb Państwa poręczeń i gwarancji;
- 11) kontrola zgodności wykorzystania środków, których spłatę poręczył lub gwarantował Skarb Państwa, z ich przeznaczeniem;
- 12) zapobieganie i wykrywanie naruszeń krajowych przepisów celnych oraz ściganie naruszeń krajowych lub wspólnotowych przepisów celnych przez wykonywanie nadzoru transgranicznego osób, miejsc, środków transportu i towarów oraz dostawy kontrolowanej, w rozumieniu Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy

między administracjami celnymi, sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1997 r. (Dz. U. z 2008 r. Nr 6, poz. 31);

- 13) (uchylony);
- 14) kontrola oświadczeń o stanie majątkowym osób - obowiązanych do ich składania - zatrudnionych lub pełniących służbę w jednostkach organizacyjnych administracji celnej, podatkowej oraz kontroli skarbowej podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w tym w urzędzie obsługującym tego ministra;
- 14a) badanie prawidłowości stosowania cen urzędowych i marż handlowych urzędowych - w granicach i na zasadach określonych w odrębnych przepisach;
- 14b) zapobieganie i ujawnianie przestępstw, o których mowa w art. 228-231 Kodeksu karnego, popełnianych przez osoby zatrudnione lub pełniące służbę w jednostkach organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych;
- 15) (uchylony);
- 16) badanie przestrzegania przez rezydentów i nierezydentów ograniczeń i obowiązków określonych w przepisach prawa dewizowego oraz warunków udzielonych na ich podstawie zezwoleń dewizowych, a także warunków wykonywania działalności kantorowej;
- 17) (uchylony);
- 18) współdziałanie ze Służbą Celną w zakresie zwalczania przestępstw skarbowych, o których mowa w art. 107 § 1 Kodeksu karnego skarbowego.

2. W ramach kontroli skarbowej prowadzonej w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-3, badaniu może podlegać również rzetelność deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowość obliczania i wpłacania zobowiązań podatkowych stanowiących dochód jednostek samorządu terytorialnego.

2a. W ramach kontroli skarbowej prowadzonej w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-3, kontrola może obejmować również rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw i wykroczeń przeciwko prawom własności intelektualnej.

3. (uchylony).

Art. 2a. (uchylony).

Art. 3. (uchylony).

Art. 3a. 1. Audyt obejmuje sprawdzenie:

- 1) skuteczności funkcjonowania systemów zarządzania i kontroli;
 - 2) prawidłowości rachunków;
 - 3) prawidłowości i zgodności z prawem wydatków;
 - 4) wywiązywania się z warunków finansowania pomocy.
2. Audyt jest przeprowadzany w:
- 1) instytucjach zarządzających, certyfikujących, pośredniczących, wdrażających, instytucji płatniczej, podmiotach zaangażowanych w realizację wspólnych programów finansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej oraz agencjach płatniczych, o których mowa w odrębnych przepisach,
 - 2) podmiotach i jednostkach organizacyjnych wydających, przekazujących i otrzymujących środki, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 7,
 - 3) podmiotach i jednostkach obowiązanych do wywiązywania się z warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 4
- zwanych dalej "audytowanymi".
3. Audyt jest wykonywany z uwzględnieniem międzynarodowych standardów audytu.
4. Audyt wykonuje Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej.
5. Czynności w zakresie audytu wykonują inspektorzy kontroli skarbowej i pracownicy jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej, zwani dalej "inspektorami" i "pracownikami", zatrudnieni w:
- 1) wyodrębnionej komórce organizacyjnej, o której mowa w art. 10 ust. 3, właściwej w sprawach audytu - na podstawie upoważnienia wydanego przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, lub
 - 2) urzędach kontroli skarbowej - na podstawie upoważnienia wydanego przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej lub z jego upoważnienia przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej.
6. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej lub z jego upoważnienia dyrektor urzędu kontroli skarbowej sporządzają:

- 1) sprawozdanie;
- 2) opinię, w tym certyfikat albo deklarację zamknięcia.

7. Sprawozdanie lub opinię doręcza się audytowanemu. Sprawozdanie lub opinia mogą być doręczone również podmiotom wymienionym w art. 27 ust. 5 pkt 2-4.

8. Inspektor lub pracownik, w związku z wykonywaniem czynności w zakresie audytu, może żądać od podmiotów, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, i ich kontrahentów przedstawienia dokumentów w celu sprawdzenia ich prawidłowości i rzetelności oraz przeprowadzić oględziny. Z czynności tych sporządza się protokół.

9. Do audytu:

- 1) nie stosuje się przepisów rozdziału 3, z wyjątkiem art. 13 ust. 6 i 8, art. 13c i 32, które stosuje się odpowiednio;
- 2) przepisy rozdziałów 1, 2, 3, art. 143 oraz rozdziałów 5, 6, 9, 10, 11, 14, 16, 22 i 23 działu IV oraz art. 285a-287 i art. 289 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.¹⁾) stosuje się odpowiednio.

Art. 4. 1. Kontroli skarbowej podlegają:

- 1) zobowiązani do świadczeń pieniężnych na rzecz Skarbu Państwa lub państwowych funduszy celowych;
- 2) wydatkujący, przekazujący i otrzymujący środki, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4;
- 3) zobowiązani do wywiązywania się z warunków, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5;
- 4) władający i zarządzający mieniem państwowym;
- 5) spółki z udziałem Skarbu Państwa, podmioty wykorzystujące mienie przekazane przez Skarb Państwa oraz sprywatyzowane mienie Skarbu Państwa;
- 6) beneficjenci poręczeń i gwarancji udzielonych przez Skarb Państwa oraz podmioty, za które Skarb Państwa poręczył lub gwarantował;
- 7) osoby zatrudnione lub pełniące służbę w jednostkach organizacyjnych administracji celnej, podatkowej oraz kontroli skarbowej podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w tym w urzędzie obsługującym tego ministra, zobowiązane do składania oświadczeń o stanie majątkowym;
- 8) (uchylony);
- 9) podmiot przekazujący środki własne do budżetu Unii Europejskiej.

2. Kontroli skarbowej podlegają także płatnicy i inkasenci podatków i innych należności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1.

Art. 5. 1. Nie podlega kontroli skarbowej celowość i sposób wykorzystywania środków budżetowych oraz mienia państwowego na cele specjalne w jednostkach organizacyjnych podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, w Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu oraz w jednostkach organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

2. Rada Ministrów określi cele, o których mowa w ust. 1, oraz organy, zasady i tryb przeprowadzania kontroli wykorzystania środków budżetowych i mienia państwowego na te cele.

Art. 6. 1. Kontrolę skarbową w zakresie i trybie określonym w niniejszej ustawie sprawują organy kontroli skarbowej.

1a. (uchylony).

2. (uchylony).

2a. (uchylony).

3. Przepisy dotyczące kontroli skarbowej nie naruszają przewidzianych w odrębnych ustawach oraz ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych uprawnień do kontroli w zakresie, o którym mowa w art. 2 i 3, przysługujących właściwym rzeczowo organom.

4. (uchylony).

5. (uchylony).

Art. 6a. Dzień 31 lipca ustanawia się Dniem Skarbowości.

Art. 7. 1. Organy administracji rządowej i samorządowej oraz państwowe i samorządowe jednostki

organizacyjne są obowiązane współdziałać, nieodpłatnie udostępniać informacje oraz udzielać pomocy organom kontroli skarbowej oraz inspektorom i pracownikom przy wykonywaniu zadań określonych w ustawie.

2. Przy wykonywaniu swoich zadań organy kontroli skarbowej są uprawnione do nieodpłatnego korzystania z informacji gromadzonych w aktach spraw, zbiorach danych, ewidencjach i rejestrach przez organy administracji rządowej i samorządowej, sądy, państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne oraz państwowe osoby prawne, w tym również z informacji zapisanych w formie elektronicznej, z zastrzeżeniem zachowania zasad określonych w odrębnych przepisach.

2a. Organy, sądy oraz jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 2, prowadzące zbiory danych, ewidencje i rejestry, mogą wyrazić zgodę na udostępnianie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, informacji zgromadzonych w tych zbiorach, ewidencjach i rejestrach organom kontroli skarbowej, bez konieczności składania wymaganych odrębnymi przepisami wniosków lub zapytań, jeżeli organ ten posiada:

- 1) system przetwarzania danych posiadający funkcjonalność użytkową umożliwiającą odnotowanie w systemie, komu, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane zostały udostępnione;
- 2) zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające dostęp do danych osobom nieuprawnionym.

2b. Wyrażenie zgody na udostępnienie informacji zgodnie z ust. 2a może nastąpić po złożeniu przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej albo dyrektora urzędu kontroli skarbowej oświadczenia o posiadaniu systemu i zabezpieczeń, o których mowa w ust. 2a.

3. Organy kontroli skarbowej współpracują z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych.

4. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb współdziałania organów kontroli skarbowej oraz inspektorów i pracowników z organami i jednostkami, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając konieczność zapewnienia skuteczności kontroli skarbowej.

Art. 7a. Organy kontroli skarbowej współpracują i współdziałają z innymi organami i instytucjami państwowymi oraz zagranicznymi, w tym z organami odpowiedzialnymi za ochronę interesów finansowych Unii Europejskiej, a także z organizacjami międzynarodowymi w zakresie niezbędnym dla realizacji zadań ustawowych.

Art. 7b. (utracił moc).

Art. 7c. 1. Organy kontroli skarbowej w celu realizacji ustawowych zadań w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1-3, mogą zbierać i wykorzystywać informacje, w tym dane osobowe, od osób prawnych, jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej oraz osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, o zdarzeniach mających bezpośredni wpływ na powstanie lub wysokość zobowiązania podatkowego oraz przetwarzać je w rozumieniu przepisów o ochronie danych osobowych, także bez wiedzy i zgody osoby, której dane te dotyczą.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są udostępniane na podstawie postanowienia organu kontroli skarbowej, w terminie i formie określonej przez ten organ. W uzasadnieniu postanowienia należy wskazać okoliczności, z których wynika konieczność pozyskania żądanych informacji.

3. Podmiotowi, do którego skierowano postanowienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje zażalenie do Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.

Art. 7d. 1. Jeżeli organ kontroli skarbowej posiada uprawdopodobnione informacje o posługiwaniu się rachunkiem bankowym w celu prowadzenia niezgłoszonej do opodatkowania działalności gospodarczej, uzyskiwania przychodów niezajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych, uzyskiwania przychodów niezadeklarowanych albo przychodów nieujawnionych w złożonych deklaracjach, i jest to konieczne do realizacji kontroli skarbowej w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1-3, instytucje finansowe, o których mowa w art. 33 ust. 1-5, są obowiązane na żądanie organu kontroli skarbowej udostępnić i przekazać dane identyfikujące posiadacza tego rachunku bankowego. Art. 33b ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

2. Jeżeli organ kontroli skarbowej posiada informacje o ogłoszeniach i reklamach wskazujących na prowadzenie działalności gospodarczej i jest to konieczne do realizacji kontroli skarbowej w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1-3, wydawca i redaktor dziennika lub czasopisma, nadawca programów

radiowych i telewizyjnych oraz usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.²⁾) są obowiązani na żądanie organu kontroli skarbowej do udzielenia posiadanych informacji o firmie i adresie przedsiębiorców lub imionach, nazwiskach i adresach osób fizycznych zamieszczonej te ogłoszenia i reklamy, pozwalających na ich identyfikację.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, przepisy art. 7c ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 7e. Do postanowień, o których mowa w art. 7c i 7d, przepisy rozdziałów 14-16 działu IV ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.

Rozdział 2

Organy kontroli skarbowej

Art. 8. 1. Organami kontroli skarbowej są:

- 1) minister właściwy do spraw finansów publicznych jako naczelny organ kontroli skarbowej;
- 2) Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej jako organ wyższego stopnia nad dyrektorami urzędów kontroli skarbowej;
- 3) dyrektor urzędu kontroli skarbowej.

1a. Do wyłączenia dyrektora urzędu kontroli skarbowej stosuje się odpowiednio art. 131 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa. W przypadku wyłączenia sprawę załatwia dyrektor urzędu kontroli skarbowej wyznaczony przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.

2. Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Dyrektorów urzędów kontroli skarbowej powołuje, spośród kandydatów wyłonionych w drodze konkursu, oraz odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, z zastrzeżeniem ust. 9.

4. Do konkursu mogą przystąpić wyłącznie osoby, które:

- 1) posiadają wyższe wykształcenie magisterskie;
- 2) spełniają kryteria określone w art. 39 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5 albo spełniają kryteria określone w art. 39 ust. 1 pkt 1-4 oraz są wpisane na listę doradców podatkowych.

5. Konkurs przeprowadza komisja konkursowa powołana przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.

6. Konkurs polega na przeprowadzeniu postępowania egzaminacyjnego. W toku postępowania egzaminacyjnego sprawdzeniu podlega wiedza niezbędna do wykonywania zadań na stanowisku dyrektora urzędu kontroli skarbowej, predyspozycje i zdolności ogólne oraz umiejętności kierownicze.

7. Konkurs przeprowadza się, jeżeli do konkursu zgłosiło się co najmniej 2 uczestników. W wyniku konkursu wyłania się 1 kandydata.

8. Do czasu powołania dyrektora urzędu kontroli skarbowej w drodze konkursu, minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej wyznacza osobę pełniącą obowiązki dyrektora urzędu kontroli skarbowej.

9. W razie braku odpowiedniej liczby uczestników do przeprowadzenia konkursu lub gdy żaden z kandydatów nie uzyska pozytywnej opinii Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej powołuje dyrektora urzędu kontroli skarbowej bez przeprowadzenia konkursu.

9a. W przypadkach, o których mowa w ust. 8 i 9, osoba, której powierza się pełnienie obowiązków albo którą powołuje się na stanowisko dyrektora urzędu kontroli skarbowej, musi spełniać warunki, o których mowa w ust. 4.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, sposób organizowania i tryb przeprowadzania konkursu, szczegółowe wymagania podlegające sprawdzeniu w toku postępowania egzaminacyjnego oraz skład komisji konkursowej, uwzględniając potrzebę sprawnego przeprowadzenia konkursu oraz wszechstronnego sprawdzenia kwalifikacji i predyspozycji osób przystępujących do konkursu.

Art. 9. 1. Jednostkami organizacyjnymi kontroli skarbowej są urzędy kontroli skarbowej i urząd obsługujący ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) siedziby urzędów kontroli skarbowej,
- 2) organizację urzędów kontroli skarbowej

- biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia właściwej organizacji wykonywania zadań z zakresu kontroli skarbowej oraz administracyjny podział terytorialny państwa.

3. (uchylony).

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze zarządzenia, nadaje statut urzędom kontroli skarbowej.

Art. 9a. 1. Właściwość miejscowa Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej obejmuje całe terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Właściwość miejscową dyrektorów urzędów kontroli skarbowej ustala się według miejsca zamieszkania albo adresu siedziby kontrolowanego, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 2 pkt 11 i art. 10a.

2a. Jeżeli nie można ustalić właściwego dyrektora urzędu kontroli skarbowej, właściwym organem jest Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej. Przepisy art. 10 ust. 2 pkt 11 i art. 10a stosuje się.

3. Jeżeli podmiot posiada oddziały na obszarze właściwości miejscowej innego dyrektora urzędu kontroli skarbowej niż właściwy dla siedziby tego podmiotu, do przeprowadzenia czynności kontrolnych w tym oddziale jest uprawniony również inspektor upoważniony przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej właściwego ze względu na miejsce położenia tego oddziału.

4. Organ kontroli skarbowej właściwy miejscowo w dniu wszczęcia postępowania kontrolnego pozostaje właściwy aż do dnia jego zakończenia, chociażby w toku postępowania zmieniły się podstawy właściwości.

5. Jeżeli postępowanie kontrolne dotyczy okresu, w którym właściwym miejscowo był inny organ kontroli skarbowej niż w dniu wszczęcia postępowania, właściwym do prowadzenia postępowania za cały okres objęty postępowaniem jest dyrektor urzędu kontroli skarbowej właściwy miejscowo w dniu wszczęcia tego postępowania.

6. (uchylony).

7. (uchylony).

8. (uchylony).

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, terytorialny zasięg działania dyrektorów urzędów kontroli skarbowej, biorąc pod uwagę:

- 1) konieczność zapewnienia realizacji zadań dyrektorów urzędów kontroli skarbowej również na obszarze kilku województw lub ich części;
- 2) dostępność organów kontroli skarbowej;
- 3) administracyjny podział terytorialny państwa;
- 4) konieczność zapobiegania równoczesnemu podejmowaniu czynności w tej samej sprawie przez organy kontroli skarbowej oraz powstawaniu sporów o właściwość między organami kontroli skarbowej.

Art. 10. 1. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej sprawuje nadzór nad działalnością:

- 1) (uchylony),
 - 2) dyrektorów urzędów kontroli skarbowej,
 - 3) inspektorów zatrudnionych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
 - 4) inspektorów i pracowników zatrudnionych w komórkach, o których mowa w art. 11g ust. 1,
 - 5) pracowników wywiadu skarbowego
- w zakresie realizacji zadań określonych w ustawie.

2. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej:

- 1) określa zadania urzędów kontroli skarbowej;
- 1a) sprawuje kontrolę wewnętrzną urzędów kontroli skarbowej;
- 2) organizuje szkolenia inspektorów, pracowników wywiadu skarbowego oraz pracowników zatrudnionych w komórkach, o których mowa w art. 11g ust. 1;
- 3) organizuje system informacji w urzędach kontroli skarbowej i zapewnia jego współdziałanie z systemem informacji innych instytucji, organizacji państwowych i samorządowych;
- 4) powołuje spośród inspektorów wicedyrektorów urzędów kontroli skarbowej i ich odwołuje;
- 5) upoważnia inspektorów i pracowników zatrudnionych lub oddelegowanych do wykonywania zadań

służbowych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych do przeprowadzania czynności kontrolnych, a także, w uzasadnionych przypadkach, decyduje o zmianie inspektora lub pracownika prowadzącego czynności kontrolne;

- 5a) wydaje decyzje w sprawach określonych w ustawie;
- 5b) wydaje wyniki kontroli;
 - 6) ustala plany kontroli;
- 6a) przekazuje Komisji Europejskiej plany kontroli w zakresie kontroli środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej oraz niepodlegających zwrotowi środków z innych źródeł zagranicznych;
- 7) (uchylony);
- 8) analizuje wyniki działalności kontroli skarbowej i przedstawia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych propozycje ich wykorzystania;
- 9) uczestniczy w pracach międzynarodowych organizacji i instytucji zajmujących się kontrolą skarbową;
- 10) ustala zasady i kryteria dokonywania ocen kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 39 ust. 2a;
- 11) może wyznaczyć dyrektora urzędu kontroli skarbowej właściwego do wszczęcia i przeprowadzenia postępowania kontrolnego, kontroli podatkowej lub przeprowadzenia innej czynności w sprawach z zakresu kontroli skarbowej, także poza właściwością miejscową dyrektora urzędu kontroli skarbowej;
- 12) prowadzi działalność analityczną i prognostyczną w odniesieniu do negatywnych zjawisk występujących w zakresie kontroli skarbowej oraz przedstawia w tym zakresie informacje i analizy organom administracji rządowej;
- 13) zapewnia przy pomocy wyodrębnionych komórek organizacyjnych kontroli skarbowej, o których mowa w art. 11g ust. 1, ochronę fizyczną i techniczną inspektorom i pracownikom, a w uzasadnionych przypadkach także innym osobom, organom i instytucjom państwowym.

2a. (uchylony).

2b. Kontrola wewnętrzna jest prowadzona przez inspektorów lub pracowników komórki organizacyjnej, o której mowa w ust. 3, na podstawie upoważnienia Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej w celu weryfikacji informacji o nieprawidłowościach w zakresie działalności urzędów kontroli skarbowej oraz ujawnienia i usunięcia nieprawidłowości.

3. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej wykonuje zadania określone w ustawie przy pomocy komórek organizacyjnych wyodrębnionych w tym celu w strukturze urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz koordynuje ich prace.

4. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej może podawać do wiadomości publicznej zbiorczą informację dotyczącą działalności kontroli skarbowej.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania w zakresie kontroli wewnętrznej, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia sprawności i skuteczności przeprowadzania kontroli, bieżącego reagowania na informacje o występujących nieprawidłowościach i ich usuwania oraz uwzględniając zakres nadzoru sprawowanego przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.

Art. 10a. 1. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej w uzasadnionych przypadkach może przekazać, w drodze postanowienia, wszczęte postępowanie kontrolne, kontrolę podatkową lub inną czynność w sprawach z zakresu kontroli skarbowej, w tym w sprawach, o których mowa w art. 10 ust. 2 pkt 11, do dalszego prowadzenia innemu dyrektorowi urzędu kontroli skarbowej.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, doręcza się kontrolowanemu oraz właściwym organom kontroli skarbowej.

3. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, nie służy zażalenie.

4. Czynności podjęte w postępowaniu kontrolnym lub w trakcie kontroli podatkowej pozostają w mocy.

Art. 11. 1. Dyrektor urzędu kontroli skarbowej kieruje pracą urzędu kontroli skarbowej.

2. Dyrektor urzędu kontroli skarbowej w szczególności:

- 1) organizuje pracę urzędu kontroli skarbowej i jest przełożonym zatrudnionych w nim inspektorów oraz innych pracowników;
 - 2) ustala plany kontroli;
 - 3) upoważnia inspektorów i pracowników do przeprowadzenia czynności kontrolnych;
- 3a) wydaje decyzje w sprawach określonych w ustawie;
 - 3b) wydaje wynik kontroli;

- 4) dokonuje w uzasadnionych przypadkach zmiany inspektora lub pracownika prowadzącego czynności kontrolne;
- 5) może podawać do wiadomości publicznej zbiorcze informacje dotyczące działalności kontroli skarbowej na terenie objętym zasięgiem działania urzędu kontroli skarbowej;
- 6) prowadzi działalność analityczną i prognostyczną w odniesieniu do negatywnych zjawisk występujących w zakresie kontroli skarbowej oraz przedstawia w tym zakresie informacje i analizy organom administracji rządowej;
- 7) zapewnia przy pomocy wyodrębnionych komórek organizacyjnych kontroli skarbowej, o których mowa w art. 11g ust. 1, ochronę fizyczną i techniczną inspektorom i pracownikom, a za zgodą Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej także innym osobom, organom i instytucjom państwowym.

Rozdział 2a

Uprawnienia kontroli skarbowej oraz zasady użycia środków przymusu bezpośredniego i broni palnej

Art. 11a. 1. Inspektorzy i pracownicy mają prawo do:

- 1) legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości;
- 2) zatrzymywania i przeszukiwania osób oraz przeszukiwania pomieszczeń, bagażu i ładunku w trybie i przypadkach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego i Kodeksu karnego skarbowego;
- 3) zatrzymywania pojazdów i innych środków przewozowych w celu przeprowadzenia kontroli przewożonych towarów lub dokumentów przewozowych dotyczących tych towarów, a także badania towarów i pobierania ich próbek, oraz przeprowadzenia kontroli rodzaju używanego paliwa przez pobranie próbek paliwa ze zbiornika pojazdu mechanicznego;
- 4) zwracania się o niezbędną pomoc do innych jednostek organizacyjnych, przedsiębiorców i organizacji społecznych, jak również zwracania się w nagłych wypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy, w ramach obowiązujących przepisów prawa.

1a. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, przysługują inspektorom i pracownikom wyłącznie w związku z realizacją zadań ustawowych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 2, 3 i 14b, art. 10 ust. 2 pkt 13 oraz art. 11 ust. 2 pkt 7, w tym również w związku z wszczętym postępowaniem kontrolnym lub postępowaniem w sprawach o przestępstwa i wykroczenia oraz o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe.

2. Jeżeli przy dokonywaniu czynności służbowych zaistniała konieczność zdjęcia nałożonych uprzednio zamknięć celnych, inspektorzy i pracownicy mają obowiązek ponownego nałożenia zamknięć celnych i odnotowania tego faktu w treści odpowiedniego dokumentu.

3. Osoba posiadająca towary jest zobowiązana, na jej koszt, do wykonywania czynności umożliwiających przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 3, a w szczególności do rozładowania, okazania oraz załadowania towaru po zakończeniu czynności.

4. Osobie przysługuje zażalenie do Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej na zasadność lub sposób dokonania czynności, o której mowa w ust. 3.

Art. 11b. 1. W toku wykonywania czynności służbowych inspektorzy i pracownicy są zobowiązani do poszanowania godności człowieka oraz respektowania innych praw i wolności obywatelskich.

2. Inspektorzy i pracownicy są zobowiązani do wykonywania czynności służbowych w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste i majątkowe osób i przedsiębiorców, których te czynności dotyczą.

3. Zatrzymanie osoby może być zastosowane tylko wówczas, gdy inne środki pozostające w dyspozycji organów kontroli skarbowej, inspektorów i pracowników są bezcelowe lub okazały się nieskuteczne.

4. W razie uzasadnionej potrzeby zatrzymaną osobę należy niezwłocznie poddać badaniu lekarskiemu lub udzielić jej pierwszej pomocy medycznej.

5. Zatrzymanie pojazdów mechanicznych i innych środków przewozowych może być dokonywane tylko przez umundurowanych inspektorów i pracowników, znajdujących się w pobliżu oznakowanego pojazdu służbowego.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób oznakowania pojazdów służbowych, uwzględniając w szczególności zapewnienie jednoznacznej identyfikacji pojazdów.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określa, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania badań lekarskich, o których mowa w ust. 4, przypadki uzasadniające potrzebę niezwłocznego udzielenia osobie zatrzymanej pierwszej pomocy medycznej lub potrzebę poddania jej niezbędnym badaniom lekarskim, a także czas i organizację tych badań oraz sposób ich dokumentowania, mając na celu ochronę zdrowia osoby zatrzymanej.

Art. 11c. 1. Na sposób prowadzenia czynności, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1 i 3, przysługuje zażalenie do właściwego miejscowo prokuratora rejonowego.

2. Z czynności wymienionych w art. 11a ust. 1 pkt 2-4 sporządza się protokół, a z czynności wymienionej w art. 11a ust. 1 pkt 1 - notatkę służbową.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki, sposób i szczegółowy tryb wykonywania czynności, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1-3 i ust. 2,
 - 2) sposób i tryb współpracy z Policją w zakresie wykonywanych czynności,
 - 3) wzory dokumentów stosowanych w sprawach zatrzymania osoby i kontroli rodzaju paliwa używanego do napędu pojazdu mechanicznego
- biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia sprawności i skuteczności wykonywanych czynności oraz zasady zatrzymywania pojazdów obowiązujące w Policji.

Art. 11d. 1. Inspektorzy i pracownicy mogą stosować środki przymusu bezpośredniego wobec osób niepodporządkowujących się ich poleceniom wydanym w celu realizacji zadań określonych w art. 11a ust. 1a.

2. Środki przymusu bezpośredniego mogą być użyte jedynie w zakresie niezbędnym do osiągnięcia podporządkowania się poleceniom, o których mowa w ust. 1, lub do skutecznego odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na inspektora, pracownika lub inną osobę, a także mienie i obiekty administracji skarbowej.

3. Dopuszczalne jest stosowanie tylko takich środków przymusu bezpośredniego, jakie odpowiadają potrzebom wynikającym z istniejącej sytuacji, i pod warunkiem, że w inny dostępny w tej sytuacji sposób nie można skutecznie oraz bezpiecznie wykonać czynności służbowych.

Art. 11da. 1. Środki przymusu bezpośredniego powinny być stosowane przez inspektorów i pracowników w taki sposób, aby ich zastosowanie powodowało możliwie najmniejszą dolegliwość.

2. Można stosować jednocześnie więcej niż jeden środek przymusu bezpośredniego, jeżeli zastosowanie jednego środka nie odpowiada potrzebom zaistniałej sytuacji lub osiągnięcie podporządkowania się wydanym poleceniom przy zastosowaniu jednego środka okazało się bezskuteczne albo zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że okaże się bezskuteczne.

3. Odstępuje się od stosowania środków przymusu bezpośredniego, gdy osoba, wobec której zastosowano te środki, podporządkowała się wydanym poleceniom.

4. Środków przymusu bezpośredniego nie stosuje się wobec kobiet o widocznej ciąży, osób o widocznym kalectwie lub w podeszłym wieku oraz osób, których wygląd wskazuje na wiek poniżej 13 lat.

5. Nie stosuje się kajdanek wobec osób, których wygląd wskazuje na wiek poniżej 17 lat.

6. Nie wolno stosować pałki wobec osób stawiających bierny opór, chyba że zastosowanie siły fizycznej okazało się bezskuteczne.

7. W razie uzasadnionej potrzeby osobę, wobec której zastosowano środki przymusu bezpośredniego, należy niezwłocznie poddać badaniu lekarskiemu lub udzielić jej pierwszej pomocy medycznej. Przepisy wydane na podstawie art. 11b ust. 7 stosuje się odpowiednio.

Art. 11e. 1. Uprawnia się inspektorów i pracowników do stosowania następujących środków przymusu bezpośredniego:

- 1) siły fizycznej;
- 2) indywidualnych technicznych i chemicznych środków lub urządzeń przeznaczonych do obezwładniania i konwojowania osób albo do zatrzymywania oraz unieruchamiania pojazdów

mechanicznych i innych środków przewozowych;

3) pałki służbowej.

2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, warunki i sposoby użycia środków przymusu bezpośredniego, a także szczegółowe rodzaje i tryb wyposażania w środki, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, mając na względzie, aby ich zastosowanie powodowało możliwie najmniejszą dolegliwość.

Art. 11f. 1. Jeżeli środki przymusu bezpośredniego wymienione w art. 11e ust. 1 okazały się niewystarczające lub ich użycie ze względu na okoliczności danego zdarzenia nie jest możliwe, inspektor i pracownik ma prawo użycia broni palnej wyłącznie:

- 1) w celu odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność własną lub innej osoby oraz w celu przeciwdziałania czynnościom zmierzającym w oczywisty sposób bezpośrednio do takiego zamachu;
- 2) przeciwko osobie niepodporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrazić może życiu, zdrowiu lub wolności inspektora, pracownika albo innej osoby;
- 3) przeciwko osobie, która usiłuje bezprawnie i przemocą odebrać broń palną inspektorowi, pracownikowi lub innej osobie uprawnionej do posiadania broni palnej;
- 4) w celu odparcia niebezpiecznego, bezpośredniego i gwałtownego zamachu na obiekty administracji skarbowej;
- 5) w bezpośrednim pościgu za osobą, wobec której użycie broni było dopuszczalne w przypadkach określonych w pkt 1-3.

2. Użycie broni palnej powinno nastąpić w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę osobie, przeciwko której użyto broni, i nie może zmierzać do pozbawienia tej osoby życia ani narażać osób postronnych na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia.

3. W broń palną może być wyposażony, przeszkolony w zakresie związanym z jej używaniem, inspektor i pracownik zatrudniony w wyodrębnionej komórce, o której mowa w art. 11g ust. 1.

4. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i sposób postępowania przy użyciu broni palnej, biorąc pod uwagę użycie jej jako środka ostatecznego.

Art. 11g. 1. Uprawnienia, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 2 i 3, art. 11d ust. 1, art. 11e ust. 1 i art. 11f ust. 1, przysługują inspektorom i pracownikom zatrudnionym w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych kontroli skarbowej. Inspektorom i pracownikom tym przysługuje umundurowanie służbowe i broń służbowa.

2. W urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych działa komórka organizacyjna właściwa do prowadzenia działań na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także w zakresie koordynacji działań komórek organizacyjnych utworzonych w urzędach kontroli skarbowej oraz nadzoru nad nimi.

3. Dyrektor urzędu kontroli skarbowej może realizować zadania wykonywane przez komórki organizacyjne, o których mowa w ust. 1, poza obszarem swojego działania za zgodą Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) uzbrojenie przysługujące pracownikom komórek kontroli skarbowej, o których mowa w ust. 1;
- 2) kryteria i tryb przydziału broni służbowej;
- 3) wzory umundurowania i znaków identyfikujących jednostkę organizacyjną kontroli skarbowej, w której pracownik jest zatrudniony;
- 4) sposób noszenia umundurowania i znaków identyfikujących jednostkę organizacyjną kontroli skarbowej, w której pracownik jest zatrudniony;
- 5) normy umundurowania, uwzględniając okres używalności jego składników;
- 6) normy wyposażenia niezbędnego do wykonywania czynności służbowych, zasady jego przyznawania i użytkowania.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze zarządzenia, wykaz komórek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1, oraz liczbę zatrudnionych w nich pracowników i inspektorów.

Rozdział 3

Postępowanie kontrolne

Art. 12. 1. Postępowanie kontrolne jest prowadzone zgodnie z planem kontroli.

2. Plany kontroli ustalają dyrektorzy urzędów kontroli skarbowej stosownie do zadań określonych przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.

3. Postępowanie kontrolne może być również prowadzone poza planem kontroli, na podstawie uzyskanych informacji lub materiałów albo przeprowadzonych analiz.

Art. 13. 1. Wszczęcie postępowania kontrolnego następuje wyłącznie z urzędu w formie postanowienia.

1a. Do wszczęcia postępowania kontrolnego stosuje się odpowiednio art. 282b i art. 282c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

2. Datą wszczęcia postępowania kontrolnego jest dzień doręczenia kontrolowanemu postanowienia o wszczęciu postępowania kontrolnego.

3. Organ kontroli skarbowej może w ramach prowadzonego postępowania kontrolnego przeprowadzić kontrolę podatkową.

4. Kontrola podatkowa jest prowadzona na podstawie imiennego upoważnienia udzielonego przez organ kontroli skarbowej.

5. Wszczęcie kontroli podatkowej następuje poprzez doręczenie kontrolowanemu lub osobie, o której mowa w art. 281a, albo osobie wymienionej w art. 284 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, upoważnienia do jej przeprowadzenia. O zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej organ kontroli skarbowej nie zawiadamia kontrolowanego.

6. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli podatkowej jest wydawane przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej lub Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej i określa:

- 1) wskazanie podstawy prawnej;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię i nazwisko inspektora, imiona i nazwiska pracowników, wykonujących czynności kontrolne, a także osób, o których mowa w ust. 8, jeżeli osoby takie będą brać udział w czynnościach kontrolnych;
- 5) numer legitymacji służbowej inspektora i upoważnionych pracowników;
- 6) oznaczenie kontrolowanego;
- 7) wskazanie daty rozpoczęcia kontroli i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 8) zakres kontroli;
- 9) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 10) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

7. Czynności kontrolne przeprowadza inspektor wraz z upoważnionymi pracownikami, po okazaniu legitymacji służbowych i znaków identyfikacyjnych.

8. W czynnościach kontrolnych mogą uczestniczyć osoby uprawnione na podstawie ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, w tym także przedstawiciele organów Unii Europejskiej oraz, w zakresie realizacji wspólnych programów finansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, przedstawiciele innych państw.

9. Kontrola podatkowa może być wszczęta po okazaniu legitymacji służbowych i znaków identyfikacyjnych oraz doręczeniu postanowienia o wszczęciu postępowania kontrolnego. W takim przypadku upoważnienie do przeprowadzenia kontroli podatkowej doręcza się bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 dni od dnia wszczęcia kontroli. Przepis art. 284a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.

10. (uchylony).

Art. 13a. (uchylony).

Art. 13b. 1. Inspektor lub pracownik, w związku z prowadzonym u kontrolowanego postępowaniem kontrolnym lub kontrolą podatkową, może żądać od kontrahentów kontrolowanego, z wyjątkiem osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej w okresie objętym postępowaniem kontrolnym lub kontrolą podatkową, przedstawienia dokumentów, w zakresie objętym postępowaniem kontrolnym lub kontrolą podatkową, w celu sprawdzenia ich prawidłowości i rzetelności. Z czynności tych sporządza się protokół.

2. Za kontrahentów kontrolowanego uważa się także wszystkie podmioty prowadzące działalność gospodarczą uczestniczące w dostawie tego samego towaru lub usługi będące zarówno dostawcami, jak i nabywcami biorącymi udział pośrednio lub bezpośrednio w dostawie towaru lub usługi. W takim przypadku żądanie, o którym mowa w ust. 1, może dotyczyć wyłącznie dokumentów związanych z tą dostawą towaru lub usługi.

3. Jeżeli miejsce zamieszkania, siedziba lub miejsce wykonywania działalności kontrahenta kontrolowanego znajdują się poza obszarem działania organu kontroli skarbowej, czynności, o których mowa w ust. 1, na zlecenie tego organu może przeprowadzić także inspektor lub pracownik upoważniony przez organ kontroli skarbowej właściwy ze względu na miejsce zamieszkania, siedzibę lub miejsce wykonywania działalności kontrahenta.

Art. 13c. Inspektor lub pracownik, w związku z prowadzonym u kontrolowanego postępowaniem kontrolnym lub kontrolą podatkową, w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 i 5, jest uprawniony do żądania przedstawienia dokumentów i dokonywania oględzin we wszystkich miejscach realizacji projektu finansowanego ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, w zakresie objętym postępowaniem kontrolnym lub kontrolą podatkową. Jeżeli miejsce realizacji projektu znajduje się poza obszarem działania organu kontroli skarbowej, czynności na zlecenie tego organu może przeprowadzić także inspektor lub pracownik upoważniony przez organ kontroli skarbowej właściwy ze względu na miejsce realizacji projektu.

Art. 14. (uchylony).

Art. 14a. 1. Na żądanie organu kontroli skarbowej podmiot uprawniony, na podstawie odrębnych przepisów, do odebrania oświadczenia o stanie majątkowym jest obowiązany przekazać temu organowi poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię tego oświadczenia - w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania.

2. W postępowaniu w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14, nie stosuje się art. 13 ust. 9, art. 13b, art. 27 ust. 1 pkt 7 oraz art. 284 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

3. W postępowaniu w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14, stosuje się odpowiednio art. 285a, z zastrzeżeniem ust. 4, oraz art. 288 ustawy - Ordynacja podatkowa, również w zakresie kontroli oświadczeń osób nieprowadzących działalności gospodarczej.

4. Kontrolę oświadczeń o stanie majątkowym przeprowadza się przede wszystkim w siedzibie jednostki organizacyjnej kontroli skarbowej.

Art. 14b. (uchylony).

Art. 14c. 1. Uprawnienie do skorygowania deklaracji, określone w art. 81 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, ulega zawieszeniu na czas trwania postępowania kontrolnego w zakresie objętym tym postępowaniem, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Kontrolowany może, w terminie wyznaczonym zgodnie z art. 24 ust. 4, skorygować w zakresie objętym postępowaniem kontrolnym uprzednio złożoną deklarację podatkową.

3. Na możliwość skorygowania deklaracji organ kontroli skarbowej wskazuje, wyznaczając stronie termin, o którym mowa w art. 24 ust. 4.

4. Korekta złożona w przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie wywołuje skutków prawnych, z wyjątkiem korekty złożonej zgodnie z ust. 2.

5. Uprawnienie do skorygowania deklaracji przysługuje nadal po zakończeniu postępowania kontrolnego w zakresie nieobjętym decyzją określającą wysokość zobowiązania podatkowego.

5a. Do korekty deklaracji złożonej po doręczeniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia postępowania kontrolnego, a w przypadkach, gdy nie stosuje się zawiadomienia - złożonej zgodnie z ust. 2, przepisu art. 56 § 1a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa nie stosuje się.

6. Kontrolowany ma obowiązek, nie później niż w terminie 3 dni, zawiadomić organ kontroli skarbowej o złożeniu do właściwego organu podatkowego korygującej deklaracji zgodnie z ust. 2 oraz o złożeniu deklaracji korygującej deklarację złożoną zgodnie z ust. 2.

7. Organ podatkowy informuje niezwłocznie właściwy organ kontroli skarbowej o złożeniu korygującej deklaracji zgodnie z ust. 2 oraz o złożeniu deklaracji korygującej deklarację złożoną zgodnie z ust. 2.

Art. 15. (uchylony).

Art. 16. (uchylony).

Art. 17. (uchylony).

Art. 18. (uchylony).

Art. 19. (uchylony).

Art. 20. (uchylony).

Art. 21. (uchylony).

Art. 22. (uchylony).

Art. 23. (uchylony).

Art. 24. 1. Organ kontroli skarbowej kończy postępowanie kontrolne:

- 1) decyzją w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, gdy:
 - a) ustalenia dotyczą podatków, których określanie lub ustalanie należy do właściwości naczelników urzędów skarbowych, oraz podatku akcyzowego, z zastrzeżeniem ust. 2,
 - b) ustalenia dotyczą opłat i niepodatkowych należności budżetu państwa, których określanie lub ustalanie należy do właściwości naczelników urzędów skarbowych, z zastrzeżeniem pkt 2 lit. a,
 - c) w trakcie toczącego się postępowania kontrolnego zobowiązanie podatkowe uległo przedawnieniu;
- 2) wynikiem kontroli, gdy:
 - a) ustalenia dotyczą nieprawidłowości w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 i 5 i ust. 2,
 - b) ustalenia dotyczą nieprawidłowości w zakresie innym niż wymieniony w pkt 1, w szczególności w zakresie oświadczeń o stanie majątkowym, albo gdy nieprawidłowości nie stwierdzono,
 - c) kontrolowany złożył zgodnie z art. 14c ust. 2 korygującą deklarację obejmującą w całości stwierdzone nieprawidłowości.

2. Organ kontroli skarbowej kończy postępowanie kontrolne decyzją, o której mowa w art. 115 § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, jeżeli kontrolowana spółka cywilna, jawna, partnerska, komandytowa albo komandytowo-akcyjna została rozwiązana w trakcie postępowania kontrolnego.

3. Jeżeli kontrolowany złoży korygującą deklarację w zakresie nieprawidłowości stwierdzonych w postępowaniu kontrolnym zakończonym wynikiem kontroli, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, organ kontroli skarbowej, który wydał wynik kontroli, podejmuje, w formie postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie, zakończone postępowanie kontrolne. Czynności przeprowadzone w postępowaniu kontrolnym, które jest podejmowane, pozostają w mocy.

4. Przed wydaniem decyzji lub wyniku kontroli organ kontroli skarbowej wyznacza kontrolowanemu 7-dniowy termin do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego.

5. Jeżeli decyzja, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, nie została doręczona w terminie 6 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania kontrolnego, nie nalicza się odsetek za zwłokę za okres od dnia wszczęcia postępowania kontrolnego do dnia doręczenia decyzji.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się, jeżeli do opóźnienia w wydaniu decyzji przyczynił się kontrolowany lub jego przedstawiciel lub opóźnienie powstało z przyczyn niezależnych od organu.

Art. 24a. (uchylony).

Art. 25. 1. Decyzję, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, doręcza się kontrolowanemu oraz organowi podatkowemu właściwemu dla kontrolowanego w dniu zakończenia postępowania kontrolnego, reprezentującemu Skarb Państwa, który staje się wierzycielem obowiązków wynikających z tej decyzji.

2. Rygor natychmiastowej wykonalności decyzji jest nadawany przez organ podatkowy wymieniony w ust. 1.

Art. 26. 1. Od decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, służy odwołanie do właściwego dla kontrolowanego w dniu zakończenia postępowania kontrolnego dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej - jeżeli decyzję wydał dyrektor urzędu kontroli skarbowej. Jeżeli nie można ustalić właściwego dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej, odwołanie służy do dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej właściwego ze względu na siedzibę urzędu kontroli skarbowej, którego dyrektor wydał decyzję.

2. Od decyzji, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, wydanych przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej oraz od decyzji w sprawach stwierdzenia nieważności decyzji, uchylenia lub zmiany decyzji ostatecznej oraz o wznowieniu postępowania, wydanych przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej albo przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej, nie służy odwołanie.

3. Od decyzji, o których mowa w ust. 2, stronie służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez organ, który wydał decyzję. Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa dotyczące odwołań.

4. Właściwym w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznej jest:

- 1) Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej albo dyrektor urzędu kontroli skarbowej, jeżeli decyzja została wydana przez ten organ;
- 2) Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej, jeżeli decyzja została wydana przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej, z tym że w tym przypadku postępowanie może być wszczęte wyłącznie z urzędu.

5. Do uchylenia lub zmiany decyzji ostatecznej właściwy jest organ kontroli skarbowej, który ją wydał.

6. Organem właściwym w sprawach o wznowienie postępowania jest dyrektor urzędu kontroli skarbowej, jeżeli wydał w sprawie decyzję w ostatniej instancji.

7. Jeżeli przyczyną wznowienia postępowania jest działanie dyrektora urzędu kontroli skarbowej, o wznowieniu postępowania rozstrzyga Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej, który równocześnie wyznacza dyrektora urzędu kontroli skarbowej właściwego do przeprowadzenia postępowania co do przesłanek wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy.

8. W sprawach o wznowienie postępowania zakończonego decyzją ostateczną Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej właściwy jest ten organ.

Art. 27. 1. Wynik kontroli powinien zawierać:

- 1) oznaczenie organu kontroli skarbowej;
- 2) oznaczenie kontrolowanego;
- 3) datę wydania;
- 4) zakres postępowania kontrolnego;
- 5) powołanie podstawy prawnej;
- 6) końcowe ustalenia i wnioski w zakresie ustalonym w art. 24 ust. 1 pkt 2;
- 7) termin usunięcia nieprawidłowości wskazanych przez organ kontroli skarbowej;
- 8) podpis organu kontroli skarbowej.

2. Wynik kontroli doręcza się kontrolowanemu oraz, z uwzględnieniem ust. 4, właściwemu organowi lub dysponentowi części budżetowej, któremu, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, doręcza się ponadto dokumentację z czynności kontrolnych. Jeżeli wynik kontroli zawiera ustalenia obejmujące zagadnienia należące do właściwości różnych organów, każdemu z tych organów doręcza się wyciąg z wyniku kontroli i dokumentację zawierającą ustalenia w sprawie, w której właściwy jest ten organ.

3. Jeżeli w wyniku postępowania kontrolnego zostały stwierdzone nieprawidłowości, organ lub dysponent części budżetowej, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia wyniku kontroli lub wyciągu z wyniku kontroli, zawiadomić organ kontroli skarbowej, który wydał wynik kontroli, o sposobie wykorzystania zawartych w nim ustaleń lub o przyczynach ich niewykorzystania.

4. Wynik kontroli w zakresie oświadczenia o stanie majątkowym doręcza się wnioskodawcy postępowania kontrolnego.

5. Wynik kontroli i dokumentacja z czynności kontrolnych w zakresie środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej oraz niepodlegających zwrotowi środków z innych źródeł zagranicznych mogą być przekazane:

- 1) właściwej instytucji zarządzającej;
- 2) organom Unii Europejskiej;
- 3) osobom uprawnionym na podstawie zawartych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych;

4) przedstawicielom innych państw w zakresie realizacji wspólnych programów finansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

6. Kontrolowany jest obowiązany, z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w ust. 4, w ciągu 30 dni po upływie terminu określonego w ust. 1 pkt 7, poinformować organ kontroli skarbowej o sposobie usunięcia wskazanych nieprawidłowości.

7. Organ kontroli skarbowej może zwrócić się do kontrolowanego o dodatkowe wyjaśnienia w związku z informacją, o której mowa w ust. 6.

Art. 28. Przepisów art. 24 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 nie stosuje się, jeżeli ustalenia postępowania kontrolnego dotyczą spraw zakończonych decyzją organu podatkowego. W tym przypadku organ kontroli skarbowej wydaje wynik kontroli, który przekazuje właściwemu dla kontrolowanego w dniu zakończenia postępowania kontrolnego organowi podatkowemu oraz kontrolowanemu.

Art. 29. (uchylony).

Art. 30. (uchylony).

Art. 31. 1. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do postępowania kontrolnego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

1a. (uchylony).

2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) organ kontroli skarbowej - organ podatkowy;
- 2) inspektor kontroli skarbowej albo osoba dokonująca czynności kontrolnych, o której mowa w art. 38 ust. 3 - kontrolującego;
- 3) postępowanie kontrolne - postępowanie podatkowe, o którym mowa w dziale IV ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa;
- 4) kontrola podatkowa - kontrolę, o której mowa w dziale VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

3. Jeżeli przepisy ustawy - Ordynacja podatkowa zobowiązują kontrolujących do okazania legitymacji służbowej, kontrolujący, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, zobowiązany jest do okazania legitymacji służbowej i znaku identyfikacyjnego, z zastrzeżeniem art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2002 r. o zniesieniu Generalnego Inspektora Celnego, o zmianie ustawy o kontroli skarbowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 89, poz. 804 oraz z 2004 r. Nr 273, poz. 2703).

Art. 32. 1. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej lub dyrektor urzędu kontroli skarbowej może zwrócić się do sprawującego nadzór nad kontrolowanym lub do właściwego organu z notą sygnalizacyjną informującą o dostrzeżonych nieprawidłowościach.

2. Jednostka, do której nota sygnalizacyjna została skierowana, jest obowiązana, w terminie 30 dni od dnia doręczenia tej noty, zawiadomić Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej lub dyrektora urzędu kontroli skarbowej o sposobie wykorzystania zawartych w niej informacji lub o przyczynach jej niewykorzystania.

3. Jeżeli w toku kontroli stwierdzono nieprawidłowości w ustalaniu lub w poborze zobowiązań podatkowych przez organy gminy, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej lub dyrektor urzędu kontroli skarbowej zawiadamia o tym właściwą izbę obrachunkową.

4. (uchylony).

Art. 33. 1. Na pisemne żądanie Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej albo dyrektora urzędu kontroli skarbowej, wydane w związku z wszczętym postępowaniem przygotowawczym w sprawie o przestępstwa i wykroczenia oraz przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, banki są obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji dotyczących podejrzanego w zakresie:

- 1) posiadanych rachunków bankowych lub posiadanych pełnomocnictw do dysponowania rachunkami bankowymi, liczby tych rachunków lub pełnomocnictw, obrotów i stanów tych rachunków, z podaniem wpływów, obciążeń rachunków i ich tytułów oraz odpowiednio ich nadawców i odbiorców;
- 2) posiadanych rachunków pieniężnych, rachunków papierów wartościowych lub posiadanych pełnomocnictw do dysponowania takimi rachunkami, liczby tych rachunków, a także obrotów i stanów tych rachunków;

- 3) zawartych umów kredytowych lub umów pożyczki, z podaniem wysokości zobowiązań wynikających z tych kredytów lub pożyczek, celów, na jakie zostały udzielone, i sposobu zabezpieczenia ich spłaty, a także umów depozytowych i umów udostępniania skrytek sejfowych;
 - 4) nabytych za pośrednictwem banków akcji Skarbu Państwa lub obligacji Skarbu Państwa, a także obrotu tymi papierami wartościowymi;
 - 5) obrotu wydawanymi przez banki certyfikatami depozytowymi lub innymi papierami wartościowymi.
2. Przepisy ust. 1 pkt 2 i 4 stosuje się odpowiednio do innych niż banki podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa maklerskie.
3. Przepisy ust. 1 pkt 1 i 3 stosuje się odpowiednio do spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.
4. Towarzystwo funduszy inwestycyjnych, na pisemne żądanie Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej albo dyrektora urzędu kontroli skarbowej, jest obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji o dacie nabycia, liczbie, cenie i wartości nabytych jednostek uczestnictwa oraz o dacie odkupienia, liczbie i wartości odkupionych jednostek uczestnictwa, kwocie wypłaconej uczestnikowi funduszu za odkupione jednostki uczestnictwa, a także o dacie i kwocie dochodów funduszu wypłaconych uczestnikowi. Przepis ust. 1, w części dotyczącej przesłanek wystąpienia z żądaniem, stosuje się odpowiednio.
5. Zakład ubezpieczeń, osoby i podmioty, przy pomocy których zakład ubezpieczeń wykonuje czynności ubezpieczeniowe, oraz towarzystwo emerytalne, na pisemne żądanie Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej albo dyrektora urzędu kontroli skarbowej, są obowiązane do sporządzenia i przekazania informacji o stronie umowy ubezpieczeniowej lub o osobie będącej członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz o wpłaconych i wypłaconych kwotach w związku z zawartymi umowami ubezpieczeniowymi oraz w związku z uczestnictwem w otwartym funduszu emerytalnym. Przepis ust. 1, w części dotyczącej przesłanek wystąpienia z żądaniem, stosuje się odpowiednio.
6. Udzielenie informacji, o których mowa w ust. 1-5, następuje nieodpłatnie.
7. W żądaniach, o których mowa w ust. 1-5, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej albo dyrektor urzędu kontroli skarbowej określa zakres informacji oraz termin ich przekazania.
8. Żądania, o których mowa w ust. 1-5, oznacza się klauzulą "Tajemnica skarbowa", a ich przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli "zastrzeżone" w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.

Art. 33a. 1. Z żądaniem sporządzenia i przekazania informacji w zakresie, o którym mowa w art. 33 ust. 1-5, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej albo dyrektor urzędu kontroli skarbowej może wystąpić również w związku z postępowaniem kontrolnym, po uprzednim wezwaniu kontrolowanego do udzielenia informacji z tego zakresu albo do upoważnienia instytucji finansowych do przekazania tych informacji, jeżeli kontrolowany uprzednio:

- 1) nie wyraził zgody na udzielenie tych informacji albo
 - 2) nie upoważnił organu kontroli skarbowej do wystąpienia do instytucji finansowych wymienionych w art. 33 ust. 1-5 o przekazanie tych informacji, albo
 - 3) w terminie wyznaczonym przez organ kontroli skarbowej nie udzielił informacji lub upoważnienia, o których mowa w pkt 1 lub 2, albo
 - 4) udzielił informacji, które wymagają uzupełnienia lub porównania z informacjami pochodzącymi z instytucji finansowej.
2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
- 1) wskazanie przesłanek uzasadniających konieczność uzyskania tych informacji;
 - 2) dowody potwierdzające, że:
 - a) kontrolowany odmówił udzielenia informacji lub
 - b) kontrolowany nie wyraził zgody na udzielenie organowi kontroli skarbowej upoważnienia do zażądania tych informacji, lub
 - c) w terminie określonym przez organ kontroli skarbowej kontrolowany nie udzielił informacji albo upoważnienia.
3. Instytucje finansowe wymienione w art. 33 ust. 1-5 odmawiają udzielenia informacji, jeżeli żądanie Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej albo dyrektora urzędu kontroli skarbowej nie spełnia wymogów formalnych, o których mowa w ust. 2.
4. Występując z żądaniem, o którym mowa w ust. 1, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej albo dyrektor urzędu kontroli skarbowej powinien zwracać szczególną uwagę na zasadę wzajemnego zaufania

między instytucjami finansowymi a ich klientami. Przepisy art. 33 ust. 6-8 stosuje się odpowiednio.

5. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej i dyrektorzy urzędów kontroli skarbowej składają ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych półroczne sprawozdania zawierające informacje o liczbie wszczętych w danym półroczu postępowań w sprawach o przestępstwa i wykroczenia oraz przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, a także postępowań kontrolnych, w porównaniu z liczbą spraw, w których wystąpiono o przekazanie informacji określonych w art. 33.

6. Informacje, o których mowa w ust. 5, są corocznie przedkładane Sejmowi, łącznie ze sprawozdaniem z wykonania budżetu państwa.

Art. 33b. 1. W toku postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia oraz o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe prowadzonego przez inspektora jako finansowy organ postępowania przygotowawczego lub w toku postępowania kontrolnego prowadzonego przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej albo Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej dostęp do informacji uzyskanych w trybie, o którym mowa w art. 33 lub 33a, przysługuje wyłącznie inspektorowi prowadzącemu postępowanie lub czynności kontrolne, pracownikowi dokonującemu czynności kontrolnych i ich przełożonemu oraz właściwym organom kontroli skarbowej.

2. Informacje uzyskane w trybie, o którym mowa w art. 33 lub 33a, należy przechowywać w pomieszczeniu zabezpieczonym zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

3. Po zakończeniu postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia oraz przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe lub postępowania kontrolnego informacje uzyskane w trybie, o którym mowa w art. 33 lub 33a, są wyłączane z akt sprawy i przechowywane zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych; Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej albo dyrektor urzędu kontroli skarbowej dokonuje w aktach sprawy adnotacji o wyłączeniu informacji.

4. Ponowne włączenie do akt sprawy informacji uzyskanych w trybie, o którym mowa w art. 33 lub 33a, następuje wyłącznie w przypadkach określonych w art. 24 ust. 3 i art. 34a.

Art. 34. 1. Informacje gromadzone i przetwarzane w ramach kontroli skarbowej, w tym na podstawie art. 7c i 7d, stanowią tajemnicę skarbową, z wyjątkiem informacji gromadzonych i przetwarzanych w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4-7.

1a. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej może wyrazić zgodę na ujawnienie przez dyrektorów urzędów kontroli skarbowej oraz kierowników komórek organizacyjnych, o których mowa w art. 10 ust. 3, określonych informacji stanowiących tajemnicę skarbową, z wyłączeniem informacji stanowiących tajemnicę inną niż skarbową i objętych ochroną na podstawie odrębnych ustaw, wskazując jednocześnie sposób udostępnienia i wykorzystania ujawnianych informacji.

1b. Wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 1a, może nastąpić wyłącznie ze względu na ważny interes publiczny oraz gdy jest to konieczne dla osiągnięcia celów kontroli skarbowej lub jeżeli ujawnienie tych informacji urzeczywistni prawo obywateli do ich rzetelnego informowania o działaniach kontroli skarbowej i jawności życia publicznego.

1c. Wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 1a, następuje w formie pisemnej, na uzasadniony wniosek dyrektora urzędu kontroli skarbowej lub kierownika komórki organizacyjnej, o której mowa w art. 10 ust. 3.

2. Do przestrzegania tajemnicy skarbowej są obowiązani:

- 1) inspektorzy i pracownicy zatrudnieni w urzędach kontroli skarbowej;
- 2) osoby, o których mowa w art. 13 ust. 8;
- 3) Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej oraz inspektorzy i pracownicy zatrudnieni w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 4) osoby odbywające staż, praktykę zawodową lub studencką w jednostkach organizacyjnych kontroli skarbowej.

3. Osoby wymienione w ust. 2 są obowiązane do złożenia na piśmie przyrzeczenia następującej treści:

"Przyrzekam, że będę przestrzegał tajemnicy skarbowej. Oświadczam, że są mi znane przepisy o odpowiedzialności karnej za ujawnienie tajemnicy skarbowej."

4. Zachowanie tajemnicy skarbowej obowiązuje również po ustaniu zatrudnienia, stażu, praktyki zawodowej lub studenckiej w jednostkach organizacyjnych kontroli skarbowej.

5. Do przestrzegania tajemnicy skarbowej obowiązane są również inne osoby, którym udostępniono informacje objęte tajemnicą skarbową, chyba że na ich ujawnienie zezwala przepis prawa.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do osób, których dotyczą informacje objęte tajemnicą skarbową.

Art. 34a. 1. Akta zawierające informacje wymienione w art. 33 organy kontroli skarbowej udostępnią wyłącznie:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej - w toku postępowania podatkowego lub postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe;
- 1a) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej - zgodnie z przepisami o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 2) organom podatkowym albo innym organom kontroli skarbowej - w razie złożenia odwołania od decyzji lub w związku z wszczętym, na podstawie uprzednio wydanego postanowienia, postępowaniem podatkowym albo w związku z wszczętym postępowaniem kontrolnym lub postępowaniem w sprawach o przestępstwa i wykroczenia oraz o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe;
- 3) sądowni administracyjnemu - w razie złożenia przez stronę skargi;
- 4) Rzecznikowi Praw Obywatelskich - w związku z jego udziałem w postępowaniu przed sądem administracyjnym;
- 5) Prokuratorowi Generalnemu - na wniosek właściwego prokuratora:
 - a) w przypadkach określonych w dziale IV Kodeksu postępowania administracyjnego,
 - b) w związku z udziałem prokuratora w postępowaniu przed sądem administracyjnym;
- 6) (uchylony);
- 7) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służbie Więziennej, Biuru Ochrony Rządu i ich upoważnionym pisemnie funkcjonariuszom lub żołnierzom w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.
 2. W przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 stosuje się odpowiednio przepisy art. 33b ust. 1.
 3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, akta spraw są oznaczane oraz przekazywane w sposób przewidziany w art. 33 ust. 7 i 8.

4. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej lub dyrektor urzędu kontroli skarbowej udostępnia Najwyższej Izbie Kontroli, w związku z toczącym się postępowaniem kontrolnym, akta, o których mowa w ust. 1, po wyłączeniu z nich informacji wymienionych w art. 33, chyba że informacje takie zostały uprzednio udzielone Najwyższej Izbie Kontroli na podstawie odrębnych przepisów.

5. Akta niezawierające informacji, o których mowa w art. 33, organy kontroli skarbowej udostępniają:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych lub Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej;
- 2) organom podatkowym;
- 3) innym organom kontroli skarbowej;
- 4) Najwyższej Izbie Kontroli - w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o Najwyższej Izbie Kontroli;
- 5) sądowni, prokuratorowi, a także upoważnionym pisemnie przez prokuratora funkcjonariuszom Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego - w związku z toczącym się postępowaniem;
- 6) biegłym powołanym w toku postępowania kontrolnego - w zakresie określonym przez organ kontroli skarbowej;
- 6a) (uchylony);
- 6b) (uchylony);
- 7) innym organom - w przypadkach i na zasadach określonych w odrębnych ustawach;
- 8) Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. Nr 183, poz. 1537, z późn. zm.³⁾);
- 9) organom właściwym w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych - w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia czynności sprawdzających i postępowania na podstawie przepisów o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych;
- 10) Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa - w związku z prowadzonym postępowaniem oraz wydawaniem opinii prawnej;
- 11) wojewodzie lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców - w zakresie prowadzonych postępowań

dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 34b. 1. Organy kontroli skarbowej udostępniają informacje wynikające z akt kontroli, z wyłączeniem informacji określonych w art. 33, organom podatkowym, innym organom kontroli skarbowej i ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

2. Organy kontroli skarbowej są obowiązane udostępniać informacje wynikające z akt kontroli skarbowych lub inne informacje podatkowe - w zakresie i na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, udostępniane są również:

- 1) organom celnym;
- 2) rejonowym urządóm pracy;
- 3) jednostkom organizacyjnym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;
- 4) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Policji, Straży Granicznej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego i Żandarmerii Wojskowej;
- 4a) Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w celu realizacji jego zadań ustawowych;
- 4b) służbóm statystyki publicznej w zakresie wynikającym z programu badań statystycznych statystyki publicznej;
- 4c) akredytowanym agencjom płatniczym realizującym zadania w ramach Wspólnej Polityki Rolnej;
- 5) innym organom - w przypadkach i na zasadach określonych w art. 27 ust. 2 i 5.

4. Dokumenty zawierające informacje przekazywane zgodnie z przepisami ust. 2 i 3 oznacza się klauzulą "Tajemnica skarbowa".

Art. 34c. Przepisy art. 34a i 34b nie naruszają uprawnień strony przewidzianych w art. 178 i 179 ustawy - Ordynacja podatkowa.

Art. 35. (uchylony).

Rozdział 3a

(utracił moc).

Rozdział 3b

(uchylony).

Rozdział 4

Wywiad skarbowy

Art. 36. 1. Kontrola skarbowa, w granicach określonych w art. 1, obejmuje przeprowadzanie czynności wywiadu skarbowego przez komórki organizacyjne wchodzące w skład jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej, zwane dalej "wywiadem skarbowym".

2. Przeprowadzanie czynności wywiadu skarbowego polega, z zachowaniem ograniczeń wynikających z art. 36aa-36h, na uzyskiwaniu, gromadzeniu, przetwarzaniu i wykorzystywaniu informacji o dochodach, obrotach, rzeczach i prawach majątkowych podmiotów podlegających kontroli skarbowej w celu wykonania zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1-3, pkt 12, 14 i 14b oraz w ust. 2, a także uzyskiwaniu, gromadzeniu, przetwarzaniu i wykorzystywaniu informacji o podmiotach, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa skarbowego, o którym mowa w art. 107 § 1 Kodeksu karnego skarbowego, w celu wykonywania zadania, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18. Czynności w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12, wykonuje wyłącznie wywiad skarbowy.

3. Czynności, o których mowa w ust. 2, przeprowadzają wyznaczeni do ich wykonywania pracownicy zatrudnieni w wywiadzie skarbowym, zwani dalej "pracownikami wywiadu skarbowego".

4. Czynności, o których mowa w ust. 2, mogą być prowadzone w formie czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym umożliwiających uzyskiwanie informacji oraz utrwalanie śladów i dowodów w sposób niejawný.

Art. 36a. (utracił moc).

Art. 36aa. 1. W ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych pracownicy wywiadu skarbowego mają prawo do obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych oraz dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom - wyłącznie w toku czynności podejmowanych w celu ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw skarbowych lub przestępstw, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14b, oraz naruszeń przepisów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, powinny być wykonywane w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osoby, wobec której zostały podjęte.

3. Na sposób prowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1, osobie, wobec której były one stosowane, przysługuje, w ciągu 7 dni od dnia powzięcia wiadomości o ich stosowaniu, zażalenie do Prokuratora Generalnego.

Art. 36b. 1. W celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw skarbowych lub przestępstw, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14b, oraz naruszeń przepisów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12, wywiad skarbowy może mieć udostępniane dane:

- 1) o których mowa w art. 180c i 180d ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.⁴⁾), zwane dalej "danymi telekomunikacyjnymi",
 - 2) identyfikujące podmiot korzystający z usług pocztowych oraz dotyczące faktu, okoliczności świadczenia usług pocztowych lub korzystania z tych usług
- oraz może je przetwarzać.

2. Podmiot prowadzący działalność telekomunikacyjną lub operator świadczący usługi pocztowe udostępnia nieodpłatnie dane, o których mowa w ust. 1:

- 1) na pisemny wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej;
- 2) na pisemny wniosek pracownika wywiadu skarbowego posiadającego pisemne upoważnienie Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej do występowania w jego imieniu o udostępnienie danych, o których mowa w ust. 1;
- 3) za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej pracownikowi wywiadu skarbowego posiadającemu pisemne upoważnienie, o którym mowa w pkt 2.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, udostępnianie danych telekomunikacyjnych odbywa się bez udziału pracowników podmiotu prowadzącego działalność telekomunikacyjną lub przy niezbędnym ich udziale, jeżeli możliwość taką przewiduje porozumienie zawarte pomiędzy Generalnym Inspektorem Kontroli Skarbowej a tym podmiotem.

4. Podmiot występujący z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, informację o wystąpieniu z wnioskiem przekazuje niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w każdej chwili może zażądać od Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej informacji o przyczynach uzasadniających wystąpienie z wnioskiem, a także o sposobie wykorzystania danych uzyskanych od podmiotu prowadzącego działalność telekomunikacyjną lub operatora świadczącego usługi pocztowe.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych nakazuje niezwłoczne, komisyjne i protokolarne zniszczenie danych uzyskanych od podmiotu prowadzącego działalność telekomunikacyjną lub operatora świadczącego usługi pocztowe, w przypadku gdy uzna wystąpienie z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, za niezasadne.

6. Udostępnienie wywiadowi skarbowemu danych telekomunikacyjnych może nastąpić za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej, jeżeli sieć ta zapewnia:

- 1) możliwość ustalenia pracownika wywiadu skarbowego uzyskującego dane, ich rodzaju oraz czasu, w którym zostały uzyskane;
- 2) zabezpieczenie techniczne i organizacyjne uniemożliwiające osobie nieuprawnionej dostęp do danych.

7. Udostępnianie wywiadowi skarbowemu danych, o których mowa w ust. 1, następuje na koszt podmiotu prowadzącego działalność telekomunikacyjną i operatora świadczącego usługi pocztowe.

Art. 36c. 1. ⁽¹⁾ W ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych, podejmowanych przez wywiad skarbowy w celu wykrycia, ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw:

- 1) skarbowych, jeżeli wartość przedmiotu czynu lub uszczuplenie należności publicznoprawnej

przekracza w dacie popełnienia czynu zabronionego pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,

- 1a) skarbowych, o których mowa w art. 107 § 1 Kodeksu karnego skarbowego,
- 2) przeciwko obrotowi gospodarczemu, powodujących szkodę majątkową, jeżeli wysokość szkody przekracza w dacie popełnienia czynu zabronionego pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,
- 3) przeciwko mieniu, jeżeli wartość mienia przekracza w dacie popełnienia czynu zabronionego pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,
- 4) przyjmowania lub wręczania korzyści majątkowej w związku z pełnioną funkcją publiczną lub funkcją związaną ze szczególną odpowiedzialnością,
- 5) ściganych na mocy umów i porozumień międzynarodowych

- jeżeli inne środki okazały się bezskuteczne albo będą nieprzydatne, Sąd Okręgowy w Warszawie, zwany dalej "Sądem", na pisemny wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może, w drodze postanowienia, zarządzić kontrolę operacyjną.

1a. ⁽²⁾ Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przedstawia się wraz z materiałami uzasadniającymi potrzebę zastosowania kontroli operacyjnej.

2. W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy zachodzi obawa utraty informacji lub zatarcia dowodów przestępstwa, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej może zarządzić, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, kontrolę operacyjną, jednocześnie zwracając się do Sądu z wnioskiem o wydanie postanowienia w tej sprawie. W razie nieudzielenia przez Sąd zgody w terminie 5 dni od dnia zarządzenia kontroli operacyjnej, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej wstrzymuje kontrolę operacyjną oraz nakazuje niezwłoczne protokolarne, komisyjne zniszczenie materiałów zgromadzonych w wyniku jej stosowania.

3. (uchylony).

4. Kontrola operacyjna jest prowadzona niejawnie i polega na:

- 1) kontrolowaniu treści korespondencji;
- 2) kontrolowaniu zawartości przesyłek;
- 3) stosowaniu środków technicznych umożliwiających uzyskiwanie w sposób niejawnie informacji i dowodów oraz ich utrwalanie, a w szczególności obrazu, treści rozmów telefonicznych i innych informacji przekazywanych przy pomocy sieci telekomunikacyjnych.

5. Wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany;
- 2) opis przestępstwa z podaniem, w miarę możliwości, jego kwalifikacji prawnej;
- 3) ⁽³⁾ okoliczności uzasadniające potrzebę zastosowania kontroli operacyjnej, w tym stwierdzonej bezskuteczności lub nieprzydatności innych środków;
- 4) dane osoby lub inne dane, pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego stosowana będzie kontrola operacyjna, ze wskazaniem miejsca lub sposobu jej stosowania;
- 5) cel, czas i zakres kontroli operacyjnej.

6. Kontrolę operacyjną zarządza się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Sąd może, na pisemny wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu kontroli operacyjnej, na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, jeżeli nie ustały przyczyny zarządzenia tej kontroli, z zastrzeżeniem ust. 7.

7. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania kontroli operacyjnej pojawiają się nowe okoliczności istotne dla wykrycia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów takich przestępstw, Sąd, na pisemny wniosek Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może wydać postanowienie o prowadzeniu kontroli operacyjnej przez czas oznaczony również po upływie okresów, o których mowa w ust. 6.

8. ⁽⁴⁾ Do wniosków, o których mowa w ust. 2, 6 i 7, stosuje się odpowiednio ust. 1a i 5. Sąd przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, 2, 6 lub 7, zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi wniosek, w szczególności zgromadzonymi podczas stosowania kontroli operacyjnej zarządzonej w tej sprawie.

9. Wnioski, o których mowa w ust. 1, 2, 6 i 7, Sąd rozpoznaje na posiedzeniu, jednoosobowo, przy czym czynności Sądu związane z rozpoznawaniem tych wniosków są wykonywane w warunkach

przewidzianych dla przekazywania, przechowywania i udostępniania informacji niejawnych oraz z odpowiednim zastosowaniem przepisów wydanych na podstawie art. 181 § 2 Kodeksu postępowania karnego. W posiedzeniu Sądu może wziąć udział wyłącznie Prokurator Generalny lub upoważniony przez niego prokurator oraz przedstawiciel Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.

10. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych oraz operator świadczący usługi pocztowe są obowiązani do zapewnienia na własny koszt warunków technicznych i organizacyjnych umożliwiających prowadzenie przez wywiad skarbowy kontroli operacyjnej.

11. Kontrola operacyjna powinna być zakończona niezwłocznie po ustaniu przyczyn jej zarządzenia, najpóźniej jednak z upływem okresu, na który została wprowadzona.

12. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej informuje Prokuratora Generalnego o wynikach kontroli operacyjnej po jej zakończeniu, a na jego żądanie również o przebiegu tej kontroli, przedstawiając zebrane w jej toku materiały.

13. Osobie, w stosunku do której była stosowana kontrola operacyjna, nie udostępnia się materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej. Przepis nie narusza uprawnień wynikających z art. 321 Kodeksu postępowania karnego.

14. Na postanowienia Sądu, o których mowa w ust. 1, 2, 6 i 7, przysługuje zażalenie Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

15. (uchylony).

16. (uchylony).

17. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz ministrem właściwym do spraw łączności określa, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania kontroli operacyjnej oraz przechowywania i przekazywania wniosków i postanowień, a także przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tej kontroli oraz wzory stosowanych druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

Art. 36ca. 1. ⁽⁵⁾ W ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych przez wywiad skarbowy w celu wykrycia, ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw, o których mowa w art. 36c ust. 1, oraz naruszeń przepisów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej może zarządzić niejawne nadzorowanie wytwarzania, przemieszczania i przechowywania przedmiotów przestępstwa oraz obrotu nimi, jeżeli nie stworzy to zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego oraz jeżeli inne środki okazały się bezskuteczne albo będą nieprzydatne.

2. O zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej zawiadamia niezwłocznie Prokuratora Generalnego, który może nakazać zaniechanie tych czynności w każdym czasie.

3. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej na bieżąco informuje Prokuratora Generalnego o wynikach przeprowadzonych czynności.

4. Stosownie do zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, organy i instytucje publiczne oraz przedsiębiorcy są obowiązani dopuścić do dalszego przewozu przesyłki zawierające przedmioty przestępstwa w stanie nienaruszonym lub po ich usunięciu albo zastąpieniu w całości lub w części.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, oraz wzory stosowanych druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

Art. 36d. 1. ⁽⁶⁾ Materiały uzyskane w czasie prowadzenia czynności wywiadu skarbowego, w tym materiały zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej lub niejawnego nadzorowania wytwarzania, przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, które:

- 1) zawierają informacje mające znaczenie dla postępowania kontrolnego, są przekazywane właściwemu miejscowo organowi kontroli skarbowej, w razie potrzeby z wnioskiem o wszczęcie postępowania kontrolnego;
- 2) zawierają dowody pozwalające na wszczęcie albo mające znaczenie dla postępowania w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej przekazuje

Prokuratorowi Generalnemu.

1a.⁽⁷⁾ Wykorzystanie dowodu uzyskanego podczas stosowania kontroli operacyjnej jest dopuszczalne wyłącznie w postępowaniu karnym w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, w stosunku do którego jest dopuszczalne stosowanie takiej kontroli przez jakikolwiek uprawniony podmiot, albo w postępowaniu kontrolnym prowadzonym w stosunku do osoby, wobec której zarządzono kontrolę operacyjną.

1b.⁽⁸⁾ Prokurator Generalny podejmuje decyzję o zakresie i sposobie wykorzystania materiałów przekazanych na podstawie art. 36d ust. 1 pkt 2. Art. 238 § 3-5 oraz art. 239 Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

1c.⁽⁹⁾ Jeżeli w wyniku stosowania kontroli operacyjnej uzyskano dowód popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, w stosunku do którego można zarządzić kontrolę operacyjną, popełnionego przez osobę, wobec której była stosowana kontrola operacyjna, innego niż objęte zarządzeniem kontroli operacyjnej albo popełnionego przez inną osobę, o zgodzie na jego wykorzystanie w postępowaniu karnym w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe orzeka postanowieniem Sąd, na wniosek Prokuratora Generalnego.

1d.⁽¹⁰⁾ Wniosek, o którym mowa w ust. 1c, Prokurator Generalny kieruje do Sądu nie później niż w ciągu miesiąca od dnia otrzymania materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej, przekazanych mu przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 miesięcy od dnia zakończenia tej kontroli.

1e.⁽¹¹⁾ Sąd wydaje postanowienie, o którym mowa w ust. 1c, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku przez Prokuratora Generalnego.

2. W postępowaniu przed Sądem, w odniesieniu do materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej lub niejawnego nadzorowania wytwarzania, przemieszczania i przechowywania przedmiotów przestępstwa oraz obrotu nimi, stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego.

3.⁽¹²⁾ Materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych na podstawie art. 36aa ust. 1, art. 36b ust. 1, art. 36c ust. 1 i 2 lub art. 36ca ust. 1, niezawierające dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe albo niemające znaczenia dla postępowania kontrolnego, podlegają niezwłocznemu, komisijnemu i protokolarnemu zniszczeniu.

4. Zniszczenie, o którym mowa w ust. 3, zarządza:

- 1) kierownik komórki organizacyjnej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych właściwej w sprawach wywiadu skarbowego - w odniesieniu do materiałów uzyskanych w wyniku czynności podjętych na podstawie art. 36aa ust. 1 i art. 36b ust. 1;
- 2) Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej - w odniesieniu do materiałów uzyskanych w wyniku czynności podjętych na podstawie art. 36c ust. 1 i 2 i art. 36ca ust. 1.

5.⁽¹³⁾ O wydaniu i wykonaniu zarządzenia dotyczącego zniszczenia materiałów, o których mowa w ust. 3, zgromadzonych na podstawie art. 36c ust. 1 i 2 oraz art. 36ca ust. 1, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej jest obowiązany do niezwłocznego poinformowania Prokuratora Generalnego.

Art. 36e. 1.⁽¹⁴⁾ Informacje uzyskane w czasie prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych lub czynności podejmowanych na podstawie art. 36b ust. 1 mogą być wykorzystywane przez organy i jednostki organizacyjne kontroli skarbowej dla celów postępowania kontrolnego prowadzonego w stosunku do osoby, wobec której prowadzono te czynności lub postępowanie w sprawie o przestępstwo skarbowe.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem art. 36j, wywiad skarbowy udostępnia:

- 1) organom celnym i podatkowym;
- 2) sądowni lub prokuratorowi - w związku z toczącym się postępowaniem;
- 3) organom, służbom i instytucjom państwowym uprawnionym do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych;
- 4) innym organom - w przypadkach i na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

3. W zakresie i na zasadach wynikających z umów lub porozumień międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, informacje określone w ust. 1 mogą być przekazywane organom lub instytucjom państw obcych.

Art. 36f. 1. Wywiad skarbowy współdziała z organami, służbami i instytucjami państwowymi uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz właściwymi organami i

instytucjami państw członkowskich Unii Europejskiej, a także, w przypadkach i na zasadach określonych w odrębnych ustawach, z innymi organami.

2. Wywiad skarbowy może korzystać z danych o osobie, w tym również w formie zapisu elektronicznego, uzyskanych przez uprawnione organy, służby i instytucje państwowe w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym kontroli operacyjnej, oraz przetwarzać je w rozumieniu przepisów o ochronie danych osobowych, bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą.

3. Administrator danych, o których mowa w ust. 2, jest obowiązany udostępnić dane na podstawie imiennego upoważnienia Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej lub kierownika komórki organizacyjnej, o której mowa w art. 10 ust. 3. Informacja o udostępnieniu tych danych podlega ochronie na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

4. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 3, uwzględniając niezbędne dane pracownika wywiadu skarbowego oraz oznaczenie administratora danych, o którym mowa w ust. 3.

5. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, zakres, warunki i tryb przekazywania wywiadowi skarbowemu informacji o osobie, uzyskanych w wyniku prowadzenia przez uprawnione organy, służby i instytucje państwowe czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym kontroli operacyjnej, uwzględniając zakres zadań kontroli skarbowej i sposób przeprowadzania wywiadu skarbowego.

Art. 36g. Wywiad skarbowy może, w zakresie koniecznym do wykonywania ustawowych zadań, korzystać z informacji kryminalnej zgromadzonej w Krajowym Centrum Informacji Kryminalnych.

Art. 36h. 1. Wywiad skarbowy w zakresie koniecznym do wykonywania ustawowych zadań może uzyskiwać, gromadzić i przetwarzać informacje, w tym również dane osobowe, ze zbiorów danych prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów przez organy władzy publicznej, a w szczególności z Krajowego Rejestru Karnego oraz Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności. Administratorzy danych gromadzonych w tych zbiorach są obowiązani do nieodpłatnego ich udostępniania.

2. Organy władzy publicznej prowadzące zbiory danych, o których mowa w ust. 1, mogą, w drodze decyzji, wyrazić zgodę na udostępnianie za pomocą urządzeń telekomunikacyjnych informacji zgromadzonych w tych zbiorach określonej komórce wywiadu skarbowego, bez konieczności składania wymaganych odrębnymi przepisami wniosków lub zapytań, jeżeli komórka wywiadu skarbowego posiada:

- 1) urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
- 2) zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania.

Art. 36i. 1. Pracownik wywiadu skarbowego przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych może korzystać z pomocy osób niebędących pracownikami jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej. Zabronione jest ujawnianie danych o osobie udzielającej pomocy pracownikowi wywiadu skarbowego, w zakresie czynności operacyjno-rozpoznawczych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych jest obowiązany ujawnić dane o osobie, o której mowa w ust. 1, na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego w przypadku wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo przeciwko pokojowi, ludzkości oraz przestępstwo wojenne, o zbrodni przeciwko życiu lub o występku przeciwko życiu lub zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka, a także w przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez tę osobę przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z uczestnictwem w czynnościach operacyjno-rozpoznawczych.

3. Osobom udzielającym pomocy pracownikom wywiadu skarbowego w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych może być przyznane wynagrodzenie. Jeżeli w czasie udzielania pomocy lub w związku z jej udzieleniem osoby udzielające pomocy utraciły życie lub poniosły uszczerbek na zdrowiu, osobom tym lub członkom ich rodzin przysługuje odszkodowanie.

Art. 36j. 1. Udostępnianie informacji o osobie, uzyskanych w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz na podstawie art. 36b ust. 1 i art. 36f ust. 2, jest dozwolone wyłącznie na żądanie sądu lub prokuratora, a także Szefa Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, a wykorzystanie tych informacji może nastąpić tylko w celu wszczęcia lub prowadzenia postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia.

2. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli ustawa nakłada obowiązek lub umożliwia udzielenie takich informacji określonemu organowi albo obowiązek taki wynika z umów lub porozumień międzynarodowych, a także w przypadkach, gdy zatajenie takiej informacji prowadziłoby do zagrożenia życia lub zdrowia innych osób.

Art. 36k. (uchylony).

Art. 36l. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej przedstawia corocznie Sejmowi i Senatowi informację o działalności określonej w art. 36-36d.

Art. 37. 1. Koszty podejmowanych przez wywiad skarbowy czynności operacyjno-rozpoznawczych, w zakresie których, ze względu na ochronę określoną w art. 37a ust. 1, nie mogą być stosowane przepisy o zamówieniach publicznych, finansach publicznych i rachunkowości, a także odszkodowania oraz wynagrodzenia, o których mowa w art. 36i ust. 3, są pokrywane z tworzonego na ten cel funduszu operacyjnego, którym dysponuje Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej. Środki na ten fundusz są corocznie zapewniane w budżecie Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb ustalania wysokości i przyznawania odszkodowania, o którym mowa w art. 36i ust. 3, w sposób uwzględniający zakres udzielonej pomocy oraz rodzaj i zakres poniesionej szkody.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze zarządzenia, sposób dysponowania funduszem operacyjnym, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając przepisy o ochronie informacji niejawnych. Zarządzenie nie podlega ogłoszeniu.

Art. 37a. 1. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej zapewnia ochronę form i metod wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, własnych obiektów i danych identyfikujących pracowników i inspektorów. Udzielenie informacji dotyczących czynności operacyjno-rozpoznawczych może nastąpić wyłącznie na żądanie sądu lub prokuratora, skierowane z powodu uzasadnionego podejrzenia popełnienia, w związku z prowadzonymi czynnościami operacyjno-rozpoznawczymi, przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego, z zastrzeżeniem zachowania zasad określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych lub o ochronie informacji stanowiących tajemnicę skarbową.

2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych pracownicy wywiadu skarbowego mogą posługiwać się dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych ich identyfikujących oraz środków, którymi posługują się przy wykonywaniu zadań służbowych.

3. Organy administracji publicznej są obowiązane do udzielania wywiadowi skarbowemu w granicach swojej właściwości niezbędnej pomocy w zakresie wydawania i zabezpieczania dokumentów, o których mowa w ust. 2.

4. Pracownikom wywiadu skarbowego przysługuje prawo do stosowania środków przymusu bezpośredniego oraz posiadania i użycia broni palnej. Art. 11d, art. 11da, art. 11e ust. 1, art. 11f ust. 1-3 oraz przepisy wydane na podstawie art. 11b ust. 7, art. 11e ust. 2, art. 11f ust. 4 i - w zakresie przydziału broni służbowej - art. 11g ust. 4, stosuje się odpowiednio.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia, rodzaje, tryb wydawania i sposób posługiwania się i przechowywania dokumentów, o których mowa w ust. 2, uwzględniając cel wydania, zapewnienie ich ochrony oraz wyjątkowe przesłanki ich użycia.

Rozdział 5

Inspektorzy oraz pracownicy kontroli skarbowej

Art. 37b. Czynności związane z realizacją zadań ustawowych wykonują inspektorzy i pracownicy. Inspektorzy i pracownicy, wykonując czynności służbowe, posługują się legitymacjami służbowymi i znakami identyfikacyjnymi.

Art. 38. 1. Inspektor prowadzi samodzielnie czynności kontrolne.

2. Do wyłączenia inspektora oraz pracownika stosuje się odpowiednio art. 130 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

3. Inspektor może powierzyć dokonywanie czynności kontrolnych pod swoim nadzorem upoważnionym pracownikom oraz upoważnionym przedstawicielom instytucji Unii Europejskiej w przypadku uczestniczenia tych osób w kontroli środków pochodzących z Unii Europejskiej, z wyłączeniem:

- 1) zarządzania inwentaryzacji;
- 2) przesłuchiwanie świadków;
- 2a) przesłuchiwanie kontrolowanego w charakterze strony;
- 3) dokonywania ostatecznych obliczeń należności budżetowych;
- 4) (uchylony);
- 5) (uchylony);
- 6) (uchylony);
- 7) (uchylony);
- 8) czynności, o których mowa w art. 288 § 2 ustawy - Ordynacja podatkowa.

4. Inspektorzy prowadzą postępowanie przygotowawcze w sprawach z zakresu kontroli skarbowej w trybie i na zasadach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego, Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia i Kodeksu karnego skarbowego.

5. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej, jako organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego, może upoważnić inspektora zatrudnionego w komórce organizacyjnej, o której mowa w art. 10 ust. 3, właściwej w sprawach nadzoru nad postępowaniami w sprawach o przestępstwa skarbowe prowadzonymi przez inspektorów, do wykonywania w jego imieniu uprawnień i obowiązków wynikających z przepisów Kodeksu karnego skarbowego.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, wzory legitymacji służbowych i znaków identyfikacyjnych, organy właściwe do ich wydawania, sposób ich wydawania, wymiany, składania do depozytu i zwrotu oraz posługiwania się nimi, uwzględniając zapewnienie właściwej ich ochrony.

Art. 39. 1. Inspektorem może być ten, kto:

- 1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) ma nieposzlakowaną opinię i nie został skazany prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 3) posiada wyższe wykształcenie prawnicze, ekonomiczne lub inne wyższe o specjalności przydatnej do kontroli skarbowej;
- 4) jest zatrudniony w jednostkach organizacyjnych kontroli skarbowej i posiada co najmniej 5-letni staż pracy w organach administracji podatkowej albo 3-letnią praktykę w jednostkach organizacyjnych kontroli skarbowej;
- 5) złożył egzamin kwalifikacyjny na stanowisko inspektora przed komisją powołaną przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.

1a. Inspektorem może być również osoba zatrudniona w jednostkach organizacyjnych kontroli skarbowej, która jest wpisana na listę doradców podatkowych, jeżeli spełnia warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej może powołać na inspektora osobę niespełniającą warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4.

2a. Inspektorzy, którzy wykonują czynności kontrolne lub prowadzą postępowania przygotowawcze, o których mowa w art. 38 ust. 5, podlegają ocenie kwalifikacyjnej nie rzadziej niż raz na 24 miesiące i nie częściej niż raz na 12 miesięcy.

2b. Inspektorzy i pracownicy urzędów kontroli skarbowej będący pracownikami służby cywilnej są obowiązani corocznie, w terminie do dnia 15 maja, składać oświadczenia majątkowe wraz z załącznikiem - kserokopią zeznania o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym i jego korekt. Oświadczenie składa się kierownikowi jednostki, w której osoba jest zatrudniona.

2c. Dyrektorzy i wicedyrektorzy urzędów kontroli skarbowej oświadczenia majątkowe składają ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

2d. Do dokonywania analizy danych zawartych w oświadczeniach majątkowych uprawniona jest komórka organizacyjna urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2e. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do oświadczeń majątkowych stosuje się odpowiednio przepisy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa szczegółowe warunki odbywania praktyki oraz przeprowadzania egzaminów kwalifikacyjnych na stanowisko inspektora.

Art. 39a. 1. Inspektorów powołuje i odwołuje Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej.

2. Akt powołania na stanowisko inspektora powinien określać:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) jednostkę organizacyjną, w której inspektor wykonuje czynności służbowe;
- 3) rodzaj stanowiska inspektora;
- 4) datę powołania.

3. Stanowisko pracy, wynagrodzenie oraz inne elementy związane z wykonywaniem czynności służbowych inspektora określa kierownik jednostki organizacyjnej wskazanej w akcie powołania, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od daty powołania.

4. W przypadku zmiany rodzaju stanowiska inspektora Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej dokonuje zmiany treści aktu powołania. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 40. 1. Inspektorom przysługuje miesięczny dodatek skarbowy do wynagrodzenia nie niższy niż 50% wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za wieloletnią pracę w służbie cywilnej.

1a. Pracownikom jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej, którzy nie są inspektorami, a wykonują osobiście czynności kontrolne lub czynności operacyjno-rozpoznawcze, przysługuje miesięczny dodatek skarbowy do wynagrodzenia, w wysokości do 50% wynagrodzenia.

1b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, określi zasady, wysokość i tryb przyznawania dodatku, o którym mowa w ust. 1a.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa rodzaje stanowisk inspektorów oraz wysokość i tryb przyznawania dodatku, o którym mowa w ust. 1.

Art. 40a. 1. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej, gdy jest to uzasadnione potrzebami kontroli skarbowej, może, na wniosek uprawnionego organu, oddelegować inspektora do wykonywania zadań służbowych w innej jednostce organizacyjnej kontroli skarbowej albo poza kontrolą skarbową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na okres nieprzekraczający 3 miesięcy w ciągu roku kalendarzowego.

2. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej może oddelegować inspektora, na jego wniosek lub za jego zgodą, do wykonywania zadań służbowych w innej jednostce organizacyjnej kontroli skarbowej lub poza kontrolą skarbową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb oddelegowania, przyznawania wynagrodzenia oraz innych świadczeń przysługujących inspektorowi w czasie oddelegowania oraz organy uprawnione do występowania z wnioskiem o oddelegowanie inspektora, biorąc pod uwagę:

- 1) sytuację rodzinną inspektora;
- 2) charakter zadań służbowych w innej jednostce organizacyjnej kontroli skarbowej oraz poza kontrolą skarbową, do których inspektor może być oddelegowany;
- 3) sposób zgłaszania wniosku i wyrażania zgody przez inspektora na oddelegowanie;
- 4) tryb postępowania w przypadku zmiany warunków oddelegowania, uprawnienia i świadczenia przysługujące inspektorowi w tym czasie, w szczególności w zakresie ustalania i wypłaty wynagrodzenia oraz prawa do urlopu;
- 5) tryb i sposób odwołania inspektora z oddelegowania oraz zwolnienia inspektora przez instytucję ze stanowiska, które zajmował w niej podczas oddelegowania;
- 6) sposób udokumentowania przez inspektora poniesionych kosztów oddelegowania, w tym podróży.

Art. 41. 1. Inspektorzy oraz inni pracownicy jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej w związku z wykonywaniem czynności kontrolnych korzystają z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.

2. Inspektorzy w czasie wykonywania czynności kontrolnych nie mogą być zatrzymani bez uprzedniej zgody Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej. Nie dotyczy to zatrzymania na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa.

2a. Organ prowadzący postępowanie przygotowawcze w trybie i na zasadach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego i Kodeksu karnego skarbowego, z wyłączeniem finansowego organu postępowania przygotowawczego, zawiadamia Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej o zamiarze przesłuchania inspektora w charakterze świadka albo podejrzanego co do faktów, o których dowiedział się w związku z wykonywaniem czynności służbowych. Zdanie pierwsze stosuje się do sądu,

jeżeli przesłuchanie inspektora następuje po raz pierwszy na rozprawie głównej.

3. Za wykroczenia związane z bezpośrednim pełnieniem obowiązków służbowych inspektorzy odpowiadają tylko dyscyplinarnie.

Art. 42. 1. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej odwołuje inspektora z zajmowanego stanowiska w przypadku:

- 1) otrzymania negatywnej oceny kwalifikacyjnej potwierdzonej ponowną negatywną oceną;
- 2) utraty nieposzlakowanej opinii;
- 3) podjęcia zatrudnienia poza urzędem kontroli skarbowej albo komórkami organizacyjnymi, o których mowa w art. 10 ust. 3;
- 4) przyjęcia obywatelstwa innego państwa;
- 5) złożenia przez inspektora rezygnacji z zajmowanego stanowiska;
- 6) orzeczenia przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych trwałej niezdolności do pracy uniemożliwiającej wykonywanie obowiązków inspektora.

2. Odwołanie ze stanowiska inspektora z przyczyn określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 jest równoznaczne z rozwiązaniem stosunku pracy, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia. Odwołanie następuje z upływem okresu wypowiedzenia.

3. Odwołanie ze stanowiska inspektora z przyczyn określonych w ust. 1 pkt 3-6 nie jest równoznaczne z rozwiązaniem stosunku pracy. Nowe warunki pracy i płacy na stanowisku zajmowanym lub równorzędnym z zajmowanym przed powołaniem na stanowisko inspektora proponuje dyrektor urzędu kontroli skarbowej, w którym jest zatrudniony inspektor, albo dyrektor generalny urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych - jeżeli inspektor jest zatrudniony w tym urzędzie.

Art. 42a. 1. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej może odwołać inspektora z zajmowanego stanowiska w przypadku:

- 1) osiągnięcia wieku 65 lat, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia mu uzyskanie prawa do emerytury;
- 2) jego nieobecności w pracy z powodu choroby trwającej dłużej niż rok;
- 3) ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków członka korpusu służby cywilnej, jeżeli wina inspektora jest oczywista;
- 4) popełnienia w czasie trwania umowy o pracę albo stosunku pracy przestępstwa, które uniemożliwia dalsze zatrudnienie, jeżeli przestępstwo jest oczywiste.

2. W przypadku odwołania:

- 1) z przyczyny, o której mowa w ust. 1 pkt 1 - przepis art. 42 ust. 2 stosuje się odpowiednio;
- 2) z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 2-4 - odwołanie jest równoznaczne z rozwiązaniem stosunku pracy bez wypowiedzenia.

3. Odwołanie z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, nie może nastąpić po upływie miesiąca od dnia uzyskania przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej wiadomości o okoliczności uzasadniającej odwołanie.

Art. 42b. Rozwiązanie stosunku pracy z inspektorem może nastąpić w drodze porozumienia stron lub za trzymiesięcznym wypowiedzeniem na skutek rezygnacji inspektora.

Art. 42c. Rozwiązanie stosunku pracy z inspektorem może nastąpić tylko w przypadkach określonych w art. 42-42b. Do rozwiązania stosunku pracy inspektora nie stosuje się przepisów Kodeksu pracy oraz ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1706) dotyczących przyczyn jego rozwiązania.

Art. 42d. 1. Stosunek pracy inspektora wygasa w przypadku:

- 1) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;
- 2) prawomocnego orzeczenia pozbawienia praw publicznych;
- 3) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby cywilnej lub wydalenia z pracy w urzędzie;
- 5) upływu 3 miesięcy nieobecności w pracy z powodu tymczasowego aresztowania;
- 6) śmierci inspektora.

2. Wygaśnięcie stosunku pracy inspektora stwierdza Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej.

3. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej powołuje na stanowisko inspektora osobę, której stosunek pracy wygasł z przyczyny, o której mowa w ust. 1 pkt 5, jeżeli postępowanie karne lub postępowanie w sprawie o przestępstwo skarbowe zostało umorzone albo wydany został prawomocny wyrok uniewinniający; nie dotyczy to warunkowego umorzenia postępowania karnego ani wydania wyroku o zezwoleniu na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności.

4. Powołanie, o którym mowa w ust. 3, może nastąpić wyłącznie na podstawie wniosku inspektora, którego stosunek pracy wygasł, złożonego nie później niż 3 miesiące od dnia umorzenia postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwa skarbowe albo wydania prawomocnego wyroku uniewinniającego.

Art. 42e. W razie likwidacji jednostki organizacyjnej kontroli skarbowej, w której inspektor wykonuje pracę, lub reorganizacji tej jednostki w sposób uniemożliwiający dalsze zatrudnienie inspektora Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej przenosi go do innej jednostki organizacyjnej kontroli skarbowej.

Art. 42f. Pracę w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, oraz wywiadzie skarbowym może podjąć osoba, która:

- 1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) ma nieposzlakowaną opinię i nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 3) posiada co najmniej średnie wykształcenie oraz zdolność fizyczną i psychiczną do służby w formacjach uzbrojonych, podległych szczególnej dyscyplinie służbowej, której gotowa jest się podporządkować;
- 4) daje rękojmię zachowania tajemnicy stosownie do wymogów określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

Art. 42g. 1. Informacje o wolnych stanowiskach pracy w wywiadzie skarbowym, kandydatach zgłaszających się do naboru na te stanowiska oraz o zatrudnieniu w wyniku naboru na te stanowiska nie podlegają upowszechnianiu ani udostępnianiu.

2. Do obsady stanowisk kierujących komórkami organizacyjnymi właściwymi w sprawach wywiadu skarbowego przepisów rozdziału 4 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej nie stosuje się.

Art. 42h. 1. Zdolność fizyczną i psychiczną kandydatów do pracy w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, inspektorów i pracowników zatrudnionych w tych komórkach oraz kandydatów do pracy w wywiadzie skarbowym, a także pracowników wywiadu skarbowego ustalają komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. Koszty ustalania zdolności fizycznej i psychicznej przez komisje lekarskie pokrywane są z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki i tryb orzekania o zdolności do pracy w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, oraz w wywiadzie skarbowym,
- 2) wykaz chorób i ułomności, na podstawie którego jest wydawane orzeczenie o stanie zdrowia,
- 3) kategorie zdolności do pracy,
- 4) tryb kierowania do komisji lekarskiej,
- 5) wzór karty skierowania do komisji lekarskiej

- biorąc pod uwagę możliwość skierowania do komisji z urzędu lub na prośbę osoby ubiegającej się o wydanie orzeczenia lekarskiego oraz możliwość złożenia odwołania od każdego nieprawomocnego orzeczenia komisji lekarskiej.

Art. 42i. 1. Przyjęcie kandydata do pracy w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, oraz w wywiadzie skarbowym poprzedza się postępowaniem kwalifikacyjnym, na które składa się:

- 1) przyjęcie podania o przyjęcie do pracy, kwestionariusza osobowego, a także dokumentów stwierdzających wykształcenie i kwalifikacje zawodowe oraz zawierających dane o poprzednim zatrudnieniu;
- 2) rozmowa kwalifikacyjna;
- 3) postępowanie sprawdzające określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych;

- 4) ustalenie zdolności fizycznej i psychicznej do pracy;
- 5) badanie psychologiczne i psychofizjologiczne;
- 6) egzamin sprawności fizycznej - w przypadku kandydatów do pracy w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1.

2. Postępowanie kwalifikacyjne w stosunku do funkcjonariuszy lub byłych funkcjonariuszy Inspekcji Celnej, Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, żołnierzy Żandarmerii Wojskowej oraz funkcjonariuszy celnych, zatrudnionych uprzednio w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych administracji celnej, o których mowa w art. 6zl ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (w brzmieniu z dnia 1 maja 2004 r., Dz. U. Nr 68, poz. 623), a także byłych pracowników wywiadu skarbowego lub komórek organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, można, za zgodą Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, ograniczyć. Ograniczenie nie może dotyczyć etapów postępowania określonych w ust. 1 pkt 1-3.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania kwalifikacyjnego w stosunku do kandydatów ubiegających się o przyjęcie do pracy w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, oraz w wywiadzie skarbowym, a także wzór składanego przez te osoby kwestionariusza osobowego, biorąc pod uwagę czynności niezbędne do przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego i ustalenia w jego toku przydatności i predyspozycji do pracy.

Art. 42j. 1. Inspektorzy i pracownicy zatrudnieni w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, oraz w wywiadzie skarbowym mogą być skierowani, z urzędu albo na własną prośbę, na badania lekarskie lub psychologiczne w celu określenia ich stanu zdrowia oraz ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do pracy w tych komórkach.

2. Inspektorzy i pracownicy, o których mowa w ust. 1, mogą być również poddani badaniom psychofizjologicznym. Na badanie kieruje Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej.

3. Trwała utrata zdolności do pracy w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, albo w wywiadzie skarbowym orzeczona przez właściwą komisję lekarską stanowi podstawę do rozwiązania stosunku pracy z pracownikiem, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, jeżeli nie jest możliwe przeniesienie pracownika na stanowisko niewymagające takich predyspozycji w jednostce organizacyjnej kontroli skarbowej, w której jest zatrudniony.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do pracownika, o którym mowa w ust. 1, który dwukrotnie, bez usprawiedliwienia nie stawiał się przed komisją lekarską, do której został skierowany w celu określenia jego stanu zdrowia.

5. Trwała utrata zdolności do pracy w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, albo w wywiadzie skarbowym orzeczona przez właściwą komisję lekarską lub dwukrotne nieusprawiedliwione niestawienie się przed tą komisją przez inspektora stanowi podstawę do przeniesienia go na stanowisko niewymagające takich zdolności w jednostce organizacyjnej kontroli skarbowej, w której jest zatrudniony.

6. Do urzędników służby cywilnej zatrudnionych w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, oraz w wywiadzie skarbowym stosuje się przepis ust. 5.

Art. 42k. 1. Czas pracy inspektorów i pracowników zatrudnionych w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, oraz w wywiadzie skarbowym jest określony wymiarem ich obowiązków, z uwzględnieniem prawa do odpoczynku.

2. Czas pracy inspektorów i pracowników, o których mowa w ust. 1, nie może przekraczać przeciętnie 40 godzin tygodniowo w czteromiesięcznym okresie rozliczeniowym.

3. Wykonywanie zadań służbowych nie może przekraczać, łącznie z pracą w godzinach nadliczbowych, przeciętnie 48 godzin w tygodniu, w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w ust. 2. W zamian za czas pracy przekraczający 40 godzin pracy w tygodniu inspektorowi i pracownikowi przysługuje czas wolny od pracy w takim samym wymiarze.

4. Inspektorom i pracownikom, o których mowa w ust. 1, przysługuje prawo co najmniej do:

- 1) 11 godzin nieprzerwanego odpoczynku w każdej dobie;
- 2) 24 godzin nieprzerwanego odpoczynku w okresie 7-dniowym.

5. Przepisy ust. 2-4 nie mają zastosowania w przypadku konieczności:

- 1) wykonania czynności służbowych, jeżeli nie mogą one zostać przerwane;

2) zapewnienia ciągłości pracy na stanowiskach, na których jest wymagane jej utrzymanie w sposób ciągły.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, rozkład i system czasu pracy inspektorów i pracowników, o których mowa w ust. 1, oraz tryb udzielania im czasu wolnego w zamian za pracę w wymiarze przekraczającym średnio 40 godzin tygodniowo, biorąc pod uwagę zagwarantowanie prawa do odpoczynku oraz prawidłową realizację zadań kontroli skarbowej.

Art. 43. W sprawach z zakresu stosunku pracy, nieuregulowanych w niniejszej ustawie, do inspektorów stosuje się przepisy ustawy o służbie cywilnej, a do innych pracowników urzędów kontroli skarbowej odpowiednio przepisy ustawy o służbie cywilnej lub ustawy o pracownikach urzędów państwowych.

Rozdział 5a

Kara pieniężna

Art. 43a. 1. W przypadku nieudzielenia informacji, o których mowa w art. 7c ust. 1 i art. 7d ust. 1 i 2, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej lub dyrektor urzędu kontroli skarbowej może, w drodze decyzji, nałożyć na podmiot, o którym mowa w art. 7c ust. 1 i art. 7d ust. 1 i 2, karę pieniężną w wysokości do 5.000 zł.

2. Kara pieniężna nie może zostać nałożona do czasu, kiedy postanowienie organu kontroli skarbowej w sprawie udzielenia informacji stało się ostateczne.

3. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, wydanej przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej stronie służy odwołanie do Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.

4. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, wydanej przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej nie służy odwołanie, jednakże stronie służy wniosek do tego organu o ponowne rozpatrzenie sprawy. Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące odwołań stosuje się odpowiednio.

5. Do postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

6. Kara pieniężna podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących oraz przepisy przejściowe i końcowe

Art. 44. W Kodeksie postępowania administracyjnego po art. 167 dodaje się art. 167a w brzmieniu: (zmiany pominięte).

Art. 45. W Kodeksie postępowania karnego w art. 265 wprowadza się następujące zmiany: (zmiany pominięte).

Art. 46. W ustawie karnej skarbowej z dnia 26 października 1971 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 22, poz. 103, z 1985 r. Nr 23, poz. 100 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 84 i Nr 86, poz. 503) wprowadza się następujące zmiany: (zmiany pominięte).

Art. 47. W ustawie z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325, z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198) wprowadza się następujące zmiany: (zmiany pominięte).

Art. 48. W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1988 r. Nr 27, poz. 195 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198) w art. 22 skreśla się ust. 1 oraz oznaczenie ust. 2.

Art. 49. W ustawie z dnia 29 grudnia 1982 r. o urzędzie Ministra Finansów oraz urzędach i izbach

skarbowych (Dz. U. Nr 45, poz. 289, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1987 r. Nr 3, poz. 18 i Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 16, poz. 112 i Nr 19, poz. 132, z 1990 r. Nr 14, poz. 88 i z 1991 r. Nr 94, poz. 421) wprowadza się następujące zmiany: (zmiany pominięte).

Art. 50. W ustawie z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 34, poz. 187 i z 1990 r. Nr 29, poz. 173) w art. 36 dodaje się ust. 5 w brzmieniu: (zmiany pominięte).

Art. 51. W ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. - Prawo bankowe (Dz. U. Nr 4, poz. 21, Nr 54, poz. 320, Nr 59, poz. 350 i Nr 74, poz. 439 i 440) w art. 48 w ust. 4 po wyrazach "lub prokurator" dodaje się wyrazy "albo Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej".

Art. 52. W ustawie z dnia 15 lutego 1989 r. - Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 6, poz. 33 i Nr 74, poz. 441 oraz z 1991 r. Nr 35, poz. 155 i Nr 60, poz. 253) w art. 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie: (zmiany pominięte).

Art. 53. W ustawie z dnia 28 grudnia 1989 r. - Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445 oraz z 1991 r. Nr 60, poz. 253 i Nr 73, poz. 320) wprowadza się następujące zmiany: (zmiany pominięte).

Art. 54. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 80, poz. 350) w art. 30 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach "policji" dodaje się wyrazy "organom kontroli skarbowej".

Art. 55. Toczące się w dniu wejścia w życie ustawy sprawy z zakresu kontroli skarbowej zostaną przejęte przez inspektorów do dalszego prowadzenia na zasadach i w trybie określonych według przepisów dotychczasowych.

Art. 56. Do czasu odrębnego uregulowania do zakresu działania organów kontroli skarbowej należy weryfikacja rocznych sprawozdań finansowych.

Art. 57. 1. Upoważnia się Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej do jednorazowego powołania - spośród pracowników Ministerstwa Finansów oraz organów podległych Ministrowi Finansów - inspektorów kontroli skarbowej, bez zachowania wymogów określonych w art. 39 ust. 1 pkt 3-5.

2. Inspektorzy powołani w trybie ust. 1 obowiązani są do złożenia egzaminu kwalifikacyjnego, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 5, w terminie jednego roku od dnia powołania.

Art. 58. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o organach kontroli finansowej albo o kontroli finansowej, rozumie się przez to odpowiednio organy kontroli skarbowej i kontrolę skarbową.

Art. 59. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 8 ust. 2 i 3, art. 9 ust. 3, art. 10, art. 40 i art. 57 ust. 1, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671, z 2008 r. Nr 118, poz. 745, Nr 141, poz. 888, Nr 180, poz. 1109 i Nr 209, poz. 1316, 1318 i 1320, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 44, poz. 362, Nr 57, poz. 466, Nr 131, poz. 1075, Nr 157, poz. 1241, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 213, poz. 1652 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 57, poz. 355, Nr 127, poz. 858, Nr 167, poz. 1131, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1306 oraz z 2011 r. Nr 34, poz. 173.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1371 oraz z 2009 r. Nr 201, poz. 1540.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 50, poz. 331 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 165, poz. 1316.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz.

1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82 poz. 556, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 18, poz. 97 i Nr 85, poz. 716 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 86, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1443, Nr 229, poz. 1499 i Nr 238, poz. 1578.

Przypisy:

- ¹⁾ Art. 36c ust. 1 zmieniony przez art. 5 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.11.53.273) z dniem 11 czerwca 2011 r.
- ²⁾ Art. 36c ust. 1a dodany przez art. 5 pkt 1 lit. b) ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.11.53.273) z dniem 11 czerwca 2011 r.
- ³⁾ Art. 36c ust. 5 pkt 3 zmieniony przez art. 5 pkt 1 lit. c) ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.11.53.273) z dniem 11 czerwca 2011 r.
- ⁴⁾ Art. 36c ust. 8 zmieniony przez art. 5 pkt 1 lit. d) ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.11.53.273) z dniem 11 czerwca 2011 r.
- ⁵⁾ Art. 36ca ust. 1 zmieniony przez art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.11.53.273) z dniem 11 czerwca 2011 r.
- ⁶⁾ Art. 36d ust. 1 zmieniony przez art. 5 pkt 3 lit. a) ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.11.53.273) z dniem 11 czerwca 2011 r.
- ⁷⁾ Art. 36d ust. 1a dodany przez art. 5 pkt 3 lit. b) ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.11.53.273) z dniem 11 czerwca 2011 r.
- ⁸⁾ Art. 36d ust. 1b dodany przez art. 5 pkt 3 lit. b) ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.11.53.273) z dniem 11 czerwca 2011 r.
- ⁹⁾ Art. 36d ust. 1c dodany przez art. 5 pkt 3 lit. b) ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.11.53.273) z dniem 11 czerwca 2011 r.
- ¹⁰⁾ Art. 36d ust. 1d dodany przez art. 5 pkt 3 lit. b) ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.11.53.273) z dniem 11 czerwca 2011 r.
- ¹¹⁾ Art. 36d ust. 1e dodany przez art. 5 pkt 3 lit. b) ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.11.53.273) z dniem 11 czerwca 2011 r.
- ¹²⁾ Art. 36d ust. 3 zmieniony przez art. 5 pkt 3 lit. c) ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.11.53.273) z dniem 11 czerwca 2011 r.
- ¹³⁾ Art. 36d ust. 5 dodany przez art. 5 pkt 3 lit. d) ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.11.53.273) z dniem 11 czerwca 2011 r.
- ¹⁴⁾ Art. 36e ust. 1 zmieniony przez art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.11.53.273) z dniem 11 czerwca 2011 r.